

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренцијски савјет

Р Ј Е Ш Е Њ Е

„Pink BH Company“ д.о.о. Сарајево, „Фабрика“ д.о.о. Сарајево, „П ПЛУС“ д.о.о. Сарајево,
„С.В.-Р.СА“ д.о.о. . Сарајево, „Науат“ д.о.о. . Сарајево и „Direct Media“ д.о.о. . Сарајево
против привредног субјекта „Audience Measurement“ д.о.о. . Сарајево

Сарајево,
март 2016. године

Број: 04-26-2-027-105-III/15
Сарајево, 30.03.2016. године

Конкurreнцијски савјет Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е), члана 41. став (1) тачка ц), члана 42. став (1) тачка ц), члана 48. став (1) тачка б), члана 49. став (1) тачка а) и става (2), у вези са чланом 10. став (2) тачка а), ц) и д), члана 11. Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“, бр. 48/05, 76/07 и 80/09) и чл. 105. и 108. Закона о управном поступку («Службени гласник БиХ», бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), у поступку утврђивања злоупотребе доминантног положаја, покренутом по заједничком Захтјеву за покретање поступка привредних субјеката „Pink ВН Company“ д.о.о. Сарајево, Трг солидарности 10, 71000 Сарајево, „Фабрика“ д.о.о. Сарајево, ул. Алипашина број 29, 71000 Сарајево, „П Плус“ д.о.о. Сарајево, ул. Милана Прелога број 12А, 71000 Сарајево, „С.В.-Р.С.А“ д.о.о. Сарајево, ул. Шаћири Сикирића број 8, 71000 Сарајево, „Хауат“ д.о.о. Сарајево, ул. Јошаничка број 55., 71320 Вогошћа и „Direct Media“ д.о.о. Сарајево, ул. Мједеница број 54, 71000 Сарајево, заступани по пуномоћнику Сеаду Миљковићу, адвокату из Сарајева, ул. Аугуста Брауна број 1, 71000 Сарајево против привредног субјекта „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71210 Илица, заступан по адвокату Армину Зулкићу, Мухамеда Кантарџића 3/II, 71000 Сарајево, на 125. (стотинудвадесетпетој) сједници одржаној дана 30.03.2016. године, донио је следеће

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Утврђује се да је привредни субјекат „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71 210 Илица, одредбом члана 9. типског Уговора о мјерењу ТВ гледаности за 2014., 2015. и 2016. годину и одредбом члана 3. Уговора о мјерењу ТВ гледаности за 2014., 2015. и 2016. годину који је закључио са Радио – телевизијом Федерације Босне и Херцеговине, Булевар Меше Селимовића 12, 71 000 Сарајево, којим одредбама је регулисана цијена услуге и начин плаћања, злоупотреби доминантни положај на релевантном тржишту пружање услуга мјерења тв гледаности у Босни и Херцеговини, на начин да је према клијентима примијенио различите услове за исту или сличну врсту послова, на релевантном тржишту, смислу члана 10. став (2) тачка ц) Закона о конкуренцији, чиме их је довео у неравноправан и неповољан конкурентски положај.
2. Утврђује се да је привредни субјекат „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71 210 Илица, злоупотреби доминантни положај на релевантном тржишту пружање услуга мјерења тв гледаности у Босни и Херцеговини, чланом 3. типског Уговора о мјерењу ТВ гледаности за 2014., 2015. и 2016. годину на начин да је условљавао привредне субјекте „Pink ВН Company“ д.о.о. Сарајево, Трг солидарности 10, 71000 Сарајево, „Фабрика“ д.о.о. Сарајево, ул. Алипашина број 29, 71000 Сарајево, „Р Плус“ д.о.о. Сарајево, ул. Милана Прелога број 12А, 71000 Сарајево, „С.В.-Р.С.А“ д.о.о. Сарајево, ул. Шаћири Сикирића број 8, 71000 Сарајево, „Хауат“ д.о.о. Сарајево, ул. Јошаничка број 55., 71320 Вогошћа и „Direct Media“ д.о.о. Сарајево, ул. Мједеница број 54, 71000 Сарајево и друге клијенте да прихвате додатне обавезе које по својој природи немају везе са предметом уговора о мјерењу ТВ гледаности, у смислу члана 10. став (2) тачка д) Закона о конкуренцији .

3. Забрањује се привредном субјекту „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71 210 Илица, свако будуће поступање утврђено у тачкама 1.и 2. диспозитива предметног Рјешења, као и свако друго поступање на релевантном тржишту које би привредне субјекте или физичка лица, довело у неравноправан положај на релевантном тржишту у смислу члана 11. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији.
4. Налаже се привредном субјекту „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71 210 Илица да донесе Цјеновник услуга мјерења ТВ гледаности са јасно утврђеним, недвосмисленим и транспарентним критеријима и цијенама, који би био идентичан за све потенцијалне кориснике услуге, те да Цјеновник као и нацрте типских уговора о мјерењу ТВ гледаности достави на увид Конкуренцијском савјету Босне и Херцеговине, у року од 30 дана од дана достављања овог рјешења.
5. Изриче се новчана казна привредном субјекту „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71 210 Илица, због кршења Закона утврђених у тачкама 1. и 2. овог Рјешења, у износу од 30.000,00 КМ (тридесетхиљадаконвертибилнихмарака) у смислу члана 48. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији, коју је дужан платити у року од 8 (осам) дана од дана пријема овог Рјешења.
6. Изриче се новчана казна директору Дамиру Авдићу, као одговорном лицу привредног субјекта „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71 210 Илица, због непоступања по захтјеву Конкуренцијског савјета у смислу члана 35. Закона, у износу од 5.000,00 КМ (петхиљадаконвертибилнихмарака), у складу са чланом 49. став (2) Закона о конкуренцији, коју је дужан платити у року од 8 (осам) дана од дана пријема овог Рјешења.
7. У случају да се изречене новчане казне из тачке 5. и 6. овог Рјешења, не уплате у наведеном року, исте ће се наплатити присилним путем, у смислу одредби члана 47. Закона о конкуренцији, уз обрачунавање затезне камате за вријеме прекорачења рока, према важећим прописима Босне и Херцеговине.
8. Обавезује се привредни субјекат „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71210 Илица да привредним субјектима „Pink ВН Company“ д.о.о. Сарајево, Трг солидарности 10, 71000 Сарајево, „Фабрика“ д.о.о. Сарајево, ул. Алипашина број 29, 71000 Сарајево, „П Плус“ д.о.о. Сарајево, ул. Милана Прелога број 12А, 71000 Сарајево, „С.В.-Р.С.А “ д.о.о. Сарајево, ул. Шаћира Сикирића број 8, 71000 Сарајево, „Хауат“ д.о.о. Сарајево, ул. Јошаничка број 55., 71320 Вогошћа и „Direct Media“ д.о.о. Сарајево, ул. Мједеница број 54, 71000 Сарајево, исплати износ од 2.965,60 (двиехиљадедеветстозездесетпет и 60/100) КМ на име трошкова поступка, у року од 8 (осам) дана од дана пријема овог Рјешења.
9. Одбија се заједнички Захтјев привредних субјеката „Pink ВН Company“ д.о.о. Сарајево, Трг солидарности 10, 71000 Сарајево, „Фабрика“ д.о.о. Сарајево, ул. Алипашина број 29, 71000 Сарајево, „П Плус“ д.о.о. Сарајево, ул. Милана Прелога број 12А, 71000 Сарајево, „С.В.-Р.С.А “ д.о.о. Сарајево, ул. Шаћира Сикирића број 8, 71000 Сарајево, „Хауат“ д.о.о. Сарајево, ул. Јошаничка број 55., 71320 Вогошћа и „Direct Media“ д.о.о. Сарајево, ул. Мједеница број 54, 71000 Сарајево против привредног субјекта „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71210 Илица, поднесен ради утврђивања злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачке а) Закона о конкуренцији, као неоснован.

10. Ово Рјешење је коначно и бити ће објављено у „Службеном гласнику БиХ“, Службеним гласницима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренцијски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренцијски савјет) је дана 14.07.2015. године запримио Захтјев за покретање поступка (у даљем тексту: Захтјев) привредних субјеката „Pink ВН Company“ д.о.о. Сарајево, Трг солидарности 10, 71000 Сарајево (у даљем тексту: „Pink ВН“), „Фабрика“ д.о.о. Сарајево, Улица Алипашина број 29, 71000 Сарајево (у даљем тексту: „Фабрика“), „П Плус“ д.о.о. Сарајево, ул. Милана Прелога број 12А, 71000 Сарајево (у даљем тексту: „П Плус“), „С.В.-Р.С.А“ д.о.о. Сарајево, ул. Шахира Сикирића број 8, 71000 Сарајево (у даљем тексту: „С.В.-Р.С.А“), „Хауат“ д.о.о. Сарајево, ул. Јошаничка број 55., 71320 Вогошћа (у даљем тексту: „Хауат“) и „Direct Media“ д.о.о. Сарајево, ул. Мједеница број 54, 71000 Сарајево (у даљем тексту: „Direct Media“), заступани по пуномоћнику Сеаду Миљковићу, адвокату из Сарајева, ул. Аугуста Брауна број 1, 71000 Сарајево (у даљем тексту: Подносиоци захтјева), против привредног субјекта „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71210 Илица заступан по адвокату Армину Зулкићу, Мухамеда Кантарџића 3/II, 71000 Сарајево, (у даљем тексту: „Audience Measurement“ или Противна страна), ради утврђивања злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 10. Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“, бр. 48/05, 76/07 и 80/09).

Увидом у поднесени Захтјев, Конкуренцијски савјет је утврдио да исти није комплетан, у смислу члана 28. Закона, те је затражило допуну истог у смислу одредби члана 31. став (1) Закона, (акт број: 04-26-2-027-1-II/15 од 05.08.2015. године).

Подносиоци захтјева су доставили допуну Захтјева поднесцима запримљеним под бројем: 04-26-2-027-2 -II/15 дана 20.08.2015. године и бројем: 04-26-2-027-3-II15 од 07.09.2015. године.

Након комплетирања Захтјева, Конкуренцијски савјет је Подносиоцима захтјева, издало Потврду о пријему комплетног и уредног Захтјева, у смислу члана 28. став (3) Закона, дана 08.09.2015. године, актом број: 04-26-2-027-4-II/15.

1. Странке у поступку

Странке у поступку су привредни субјекти „Pink ВН Company“ д.о.о. Сарајево, Трг солидарности 10, 71000 Сарајево, „Фабрика“ д.о.о. Сарајево, ул. Алипашина број 29, 71000 Сарајево, „П Плус“ д.о.о. Сарајево, ул. Милана Прелога број 12А, 71000 Сарајево, „С.В.-Р.С.А“ д.о.о. Сарајево, ул. Шахира Сикирића број 8, 71000 Сарајево, „Хауат“ д.о.о. Сарајево, ул. Јошаничка број 55., 71320 Вогошћа. „Direct Media“ д.о.о. Сарајево, ул. Мједеница број 54, 71000 Сарајево као Подносиоци захтјева, с једне стране и привредни субјекат „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71210 Илица, као Противна страна, с друге стране.

1.1. Подносиоци захтјева

1.1.1. Привредни субјекат „Pink ВН Company“ д.о.о. Сарајево

Предузеће за информисање и маркетинг „Pink ВН Company“ д.о.о. Сарајево, Трг Солидарности 10, 71000 Сарајево, регистровано је на Општинском суду у Сарајеву, под матичним бројем: 65-01-0500-08 (стари број 1-25703).

Основна регистрована дјелатност привредног субјекта „Пинк ВН“ је емитовање телевизијског програма.

1.1.2. Привредни субјекат „Фабрика“ д.о.о. Сарајево

Креативни тим за дизајн, маркетинг и рекламу „Фабрика“ д.о.о. Сарајево, Алипашина број 29, 71000 Сарајево, регистрован је у Општинском суду у Сарајеву, под матичним бројем: 65-01-0104-11 (стари број 1-20520).

Основна регистрована дјелатност привредног субјекта „Фабрика“ је агенцијско пружање услуга промоције (реклама и пропаганда).

1.1.3. Привредни субјекат „П Плус“ д.о.о. Сарајево

Друштво за дистрибуцију телевизијског програма „Продукција Плус“ д.о.о. Сарајево, Милана Прелога бр. 12 А, 71000 Сарајево, регистрован је у Општинском суду у Сарајеву, под матичним бројем: 65-01-0130-11.

Основна регистрована дјелатност привредног субјекта „П Плус“ је дистрибуција филмова, видеофилмова и телевизијског програма.

1.1.4. Привредни субјекат „С.В.-Р.С.А“ д.о.о. Сарајево

Друштво за маркетинг и радио и телевизијске дјелатности Сарајево „С.В.-Р.С.А“ д.о.о. Сарајево, ул. Шахира Сикирића број 8, 71 000 Сарајево, регистровано је у Општинском суду у Сарајеву, под матичним бројем: 65-01-0177-12 (стари број 1-19456).

Основна регистрована дјелатност привредног субјекта „С.В.-Р.С.А“ је агенцијско пружање услуга промоције (реклама и пропаганда).

1.1.5. Привредни субјекат „Хауат“ д.о.о. Сарајево

Привредни субјекат „Хауат“ друштво за производњу и емитовање телевизијског програма д.о.о. Сарајево, Јошаничка бр. 55, 71 320 Вогошћа, регистрован је у Општинском суду у Сарајеву, под матичним бројем: 65-01-0387-14 (стари број 1-11726).

Основна регистрована дјелатност привредног субјекта „Хауат“ је емитовање телевизијског програма.

1.1.6. Привредни субјекат „Direct Media“ д.о.о. Сарајево

Привредни субјекат „Direct Media“ д.о.о. Сарајево, ул. Мједеница бр. 54, 71000 Сарајево, је регистрован у Општинском суду у Сарајеву, под матичним бројем: 65-01-0153-12 (стари број 1-24157).

Основна регистрована дјелатност привредног субјекта „Direct Media“ је агенцијско пружање услуга промоције (реклама и пропаганда).

1.2. Противна страна

1.2.1. Привредни субјекат „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево

Привредни субјекат „Audience Measurement“ д.о.о. Сарајево, ул. Пијачна 14 К, 71210 Илица, је регистрован у Општинском суду у Сарајеву, под матичним бројем: 65-01-0685-12.

Привредни субјекат „Audience Measurement“ је у 100,0% власништву привредног субјекта „НМАМ Media Audience Measurement Limited“ Василеос Константиноу 9, Агиос Андреас, 1105, Никозија, Кипар.

Основна регистрована дјелатност привредног субјекта „Audience Measurement“ је истраживање тржишта и испитивање јавног мњења.

Привредни субјекат је именована лабораторија за обављање верификовања мјериоца времена – пеоплеметара (мјерила гледаности) тј. за еталонску опрему Pollux Server Power Edge , P710 Dell, ТВ. Бр. 216Д5Ј (Рјешење Института за мјеритељство БиХ број: 06-46-6-123ЈЛ-7/13).

Поред наведеног привредни субјекат „Audience Measurement“ посједује лиценцу мултинационалне компаније „Nielsen“ и специјализовано је за послове мјерења ТВ гледаности у Босни и Херцеговини, користи тзв. ТАМ пеоплетре и од маја 2013. године врши мјерење гледаности која су заснована на 550 домаћинстава у Босни и Херцеговини.

2. Правни оквир предметног поступка

Конкуренијски савјет је током поступка примијенио одредбе Закона о конкуренцији, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта («Службени гласник БиХ», бр. 18/06 и 34/10), Одлуке о дефинисању категорије доминантног положаја («Службени гласник БиХ», бр.18/06 и 34/10), Закона о управном поступку («Службени гласник БиХ», бр.29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13).

Такођер, Конкуренијски савјет је узео у обзир и Закон о мјеритељству БиХ („Службени гласник БиХ“, број 19/01), Правилник о мјеритељским и техничким захтјевима за мјерила гледаности (пеоплемер) („Службени гласник БиХ“, број 67/12), Правилник о именованим мјеритељским лабораторијама („Службени гласник БиХ“, број 67/12).

Конкуренијски савјет у складу са чланом 43. став (7) Закона, у сврху оцјене датог случаја, може користити судску праксу Европског суда правде и Одлуке Европске комисије, те је у

вези с тим Конкуренцијски савјет узео у обзир одредбе Упутства о проведеним приоритетима Комисије у примјени члана 82. Уговора о ЕЗ-у на поступање привредних субјеката у доминантном положаја која за посљедицу могу имати злоупотребу у смислу искључивања конкурената с тржишта („Службени лист Ц 045, од 24.02.2009., стр. 0007-0020) (2009/Ц 45/02).

3. Поступак по Захтјеву за покретање поступка

Подносиоци захтјева су у битном навели сљедеће чињенице као разлог за подношење Захтјева:

- Да су Подносиоци захтјева медији, односно ТВ станице и маркетиншке агенције које се баве пружањем услуга закупа маркетиншког простора на електронским медијима, односно телевизија које свој програм емитују на територији Босне и Херцеговине,
- Да је привредни субјекат „Audience Measurement“ привредно друштво основано 2012. године које има лиценцу мултинационалне компаније „Nielsen“ и које је специјализирано за послове мјерења ТВ гледаности у Босни и Херцеговини користећи тзв. ТАМ пеоплеметре и које од маја 2013. године врши мјерења гледаности која су заснована на 550 домаћинстава у Босни и Херцеговини,
- Да је Противна страна једини привредни субјекат који пружа услугу мјерења ТВ гледаности у Босни и Херцеговини и као такво у складу са чланом 9. Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон) има тржишни удио од 100% на релевантном тржишту мјерења гледаности ТВ програма,
- Да доминантни положај на релевантном тржишту мјерења ТВ гледаности није нешто што је неуобичајено јер специфичност наведеног тржишта и јесте у томе да на одређеној територији, односно на нивоу једне државе постоји једна компанија која врши мјерења ТВ гледаности,
- Да проблем настаје кад на релевантном тржишту не постоји механизам који би прије свега могао а) спријечити злоупотребу таквог монопола као што је ситуација у конкретном случају и б) допустити и другим учесницима улазак на наведено тржиште,,
- Да је историјски гледано проблем успоставе монопола настао у тренутку када су медији и агенције које се баве пружањем услуга закупа маркетиншког простора као противтежа у систему успостављања и именовања друштва за мјерење ТВ гледаности изгубили могућност да као купци наведене услуге буду коректив монопола на тржишту мјерења ТВ гледаности у БиХ,
- Да је ситуација на релевантном тржишту, нажалост, одлукама државних органа противним сопственим прописима, у конкретном случају постала апсурдна до те мјере да је на крају Противна страна сертификовала саму себе за обављање наведене дјелатности, јер је Противна страна уједно именована од стране Института за мјеритељство Босне и Херцеговине као лабораторија овлаштена за испитивање и верификовање мјерила, односно у конкретном случају пеоплеметара, што је створило незамјенјиву услугу у смислу прописа о конкуренцији, а с друге стране супротно члану 2. став (2) Правилника о именованим мјеритељским лабораторијама број: 03-02-

1229-2/12 од 24.08.2012. године именовала лабораторију која је у очигледном конфликту интереса јер је сама себе и своје уређаје атестирала и као таква дјелује у директном сукобу интереса,

- Да су дана 26.12.2014. године Подносиоци захтјева запримили понуду за закључивање уговора о пружању услуга мјерења гледаности ТВ за 2015. годину у складу са којим им је дат рок од три радна дана у којем морају прихватити услове уговора по принципу „узми или остави“,
- Да ће у случају непотписивања уговора престати испоручивати како дневне резултате мјерења од 01.01.2015. године, тако и оне који се односе на претходни период односно за 2014. годину, јер то произилази из раније наметнутог уговора за 2014. годину,
- Да су Подносиоци захтјева покушали Противној страни указати на незаконитост појединих одредби приједлога Уговора за 2015. годину, али им није била дата могућност да преговарају о било којој одредби Уговора,
- Да Подносиоци захтјева нису имали алтернативе и били су принуђени да потпишу понуђене Уговоре, јер је Противна страна пријетила да ће привредни субјекат „Nielsen“ обавијестити клијенте Подносиоца захтјева који од њих користе а који не користе податке Противне стране,
- Да је након тога Противна страна престала испоручивати дневне податке о мјерењима, а Подносиоци захтјева нису имали могућност приступа, ни историјским подацима из 2014. године, што им је пријекно потребно за обављање дјелатности, а такођер и за фактурисање услуга из мјесеца децембра 2014. године,
- Да у оваквој ситуацији Подносиоци захтјева нису имали другу алтернативу него да потпишу већ понуђени уговор,
- Да је привредни субјекат „Audience Measurement“ својим понашањем несумњиво злоупотребио доминантан положај, а прије свега члан 10. став (2) тачка а), ц) и д) Закона, чиме је купце својих услуга, односно Подносиоце захтјева довео у ситуацију која је за њих неодржива,
- Да су Подносиоци захтјева дана 26.12.2014. године добили индивидуалне понуде које су без икаквог транспарентног и објективног критеријума цјеновно биле различите, али је свима била заједничко повећање цијена,
- Да је неком од Подносилаца захтјева цијена повећана за 5%, а неком за чак 20% без навођења било каквих оправданих разлога,
- Да је након притужбе појединих Подносилаца захтјева на повећања цијена у већим износима, Противна страна усмено правдала чињеницом, да ти Подносиоци захтјева имају већу куповну моћ, јер остварују већи приход од својих клијената по основу извјештаја купљених од Противне стране, што је апсолутно неприхватљиво и очигледно представља кршење члана 10. став (2) тачка а) и ц) Закона,
- Да је у свим земљама региона и Европској унији нормално да је цијена истраживања транспарентна и позната свим учесницима на тржишту, те да у конкретној ситуацији

Подносиоци захтјева не знају и немају могућност да сазнају колика је цијена истраживања на годишњем нивоу,

- Да је нормалан однос накнаде трошкова (укључујући мјеритеља и његову маржу) који се дијели између ТВ и медијских агенција 80:20 у корист ТВ-а који има с једне стране већу тржишну снагу, јер у суштини цца 90% маркетинг буџета иде медијима, а с друге стране и могућност да анализира гледаност програма и ради тзв. программинг (одабир и куповину програмског садржаја) што агенције нису у могућности,
- Да преосталих 10% буџета иде на све остале купце наведених извјештаја односно агенције и при чему је битно напоменути да агенције саме сnose цијену истраживања и исту не фактуришу крајњим клијентима, јер је то њихов essential facility, односно основно средство за рад,
- Да понашање које је штетно за купце може представљати злоупотребу без обзира што исто није штетно за структуру конкурената на релевантном тржишту, а у овом случају штету трпе крајњи купци односно клијенти, а посебно агенције које саме сnose трошкове мјерења,
- Да претходно закљученим уговорима и Уговорима које су Подносиоцима захтјева у међувремену били понуђени да закључе са Противном страном као једином овлашћеном компанијом за пружање услуга мјерења гледаности, јасно указује на чињеницу да је тржиште ограничено, односно затворено и то на штету Подносилаца захтјева,
- Да се ово примарно огледа у начину одабира компаније која врши мјерење гледаности, а с друге стране у понашању Противне стране која извјесно својим понашањем утиче на затварање тржишта наметањем обавеза континуираног закључивања уговора са истим пружаоцем услуга, условљавајући Подносиоце захтјева да преузму наведену обавезу, јер ће у противном остати без резултата мјерења за претходну годину, што је за Подносиоце захтјева веома проблематично, јер се на основу историјских података врше планирања за наредну годину,
- Да у свом документу „Упутство о проведеним приоритетима Комисије у примјени члана 82. Уговора о ЕЗ-у на поступање привредних друштава у доминантном положају“ која за посљедицу могу имати злоупотребу у смислу искључивања конкурената са тржишта Европска комисија цијени да у сваком конкретном случају треба сагледати услове уласка на тржиште и могућност ширења на тржишту, поготово кроз постојање економије обима и / или обухвата и учинака мреже,
- Да је у апсурдним околностима које владају на релевантном тржишту, а имајући у виду трошкове уласка на тржиште које је прилично мало у обиму, јасно да не постоји велики интерес конкурената за улазак на тржиште, што у коначници утиче на услове у којима се тренутно налазе Подносиоци захтјева,
- Да се ради о евидентној злоупотреби доминантног положаја кроз тзв. Exclusive Dealing или искључиву куповину код које се од купца на одређеном тржишту тражи да купује искључиво и само од привредног друштва у доминантном положају, односно у конкретном случају од Противне стране,

- Да наведено понашање привредног субјекта „Audience Measurement“ има за последицу истискивање са тржишта с против – тржишним учинком посебно у случај у када евентуални конкуренти, који у тренутку склапања обавеза нису присутни на тржишту, нису више у могућности такмичити се за потражњу купаца, јер је Противна страна незаобилазан партнер за цјелокупне потребе на тржишту,
- Да би у коначници раскид уговора са привредним субјектом „Audience Measurement“ водио губитку права на историјске односно раније купљене податке што објективно представља и тзв. market foreclosure, односно затварање тржишта на штету Подносилаца захтјева,
- Да су с обзиром на чињеницу да је привредни субјекат „Audience Measurement“ једини привредни субјекат на територији БиХ који се бави мјерењем ТВ гледаности, били приморани да са истим закључе Уговоре о мјерењу гледаности за 2014. годину, а њихова преговарачка позиција и снага је у датој ситуацији била знатно ослабљена, јер су предмет Уговора дневни извјештаји о гледаности телевизијских програма (тзв. ТАМ Дата базе) за одређене телевизијске канале који представљају основно средство за рад како медија тако и агенција које се баве пружањем услуга закупа маркетиншког простора и без којих исти не могу пружати своје услуге,
- Да су се први знакови злоупотребе доминантне позиције од стране Противне стране и слабост у преговарачкој позицији Подносилаца захтјева, јавили још при закључењу уговора за 2014. годину када је Противна страна у уговор фактички наметнула обавезу континуираног закључивања уговора, условљавајући на тај начин Подносиоце захтјева да преузму обавезу којом се спречава именовање или одабир конкурента и која је сама по себи противна природи услуге коју привредни субјекат „Audience Measurement“ пружа Подносиоцима захтјева,
- Да је чланом 6. став (3) Уговора за 2014. годину предвиђено да *„лиценца за кориштење програмске опреме Арианна Про вриједи за вријеме трајања овог уговора. У случају непродужења и истека овог уговора Клијент нема приступ подацима из периода важења овог уговора“*,
- Да је наведеном одредбом уговора Противна страна ограничила тржиште и наметнула Подносиоцима захтјева обавезу да са истим послују без могућности раскида уговора, јер им неће бити испоручени подаци за које су Подносиоци захтјева већ једном платили накнаду што је у потпуности супротно природи овог уговорног односа и индустријским правилима,
- Да Подносиоци захтјева не могу пружати своје услуге без наведених података (essential facility), јер се историјски подаци (у конкретном случају подаци из 2014. године) користе за планирање анализе и стратегије закупа медијског простора за своје клијенте у наредном периоду односно у 2015. години,
- Да се наведени подаци користе и за фактурисање услуга за мјесец децембар 2014. године које Подносиоци захтјева не могу да изврше без наведених извјештаја чиме им је у конкретном случају директно причињена штета на више начина што је у коначници резултирало принуђеношћу Подносилаца захтјева да закључе предметни Уговор за 2015. годину,

- Да је стандард на предметном тржишту да се купцима дозволи кориштење историјских података и када се са неким, ко мјери, раскине уговор,
- Да сви Подносиоци захтјева и данас могу без икаквих проблема приступити свим подацима за 2012., 2011., 2010. и раније године у којима је вршено мјерење од стране друге агенције, јер је потпуно јасно да су наведени подаци већ плаћени и да исти представљају основно средство за рад Подносиоцима захтјева,
- Да у конкретној ситуацији Подносиоци захтјева немају могућност увида у начин формирања цијене нити исти могу преговарати са Противном страном као монополистом на релевантном тржишту око начина формирања цијене,
- Да Подносиоци захтјева оправдано сумњају и да горе наведени начин расподеле цијене истраживања између медија и агенција није адекватно извршена и да је иста повећана у корист агенција чак и до 60:40% што је неодрживо имајући на уму све раније наведено и чињеницу да се на тај начин ствара превелик цјеновни притисак на агенције,
- Да су с обзиром на наведено, Подносиоци захтјева били приморани да позову „Audience Measurement“ на преговоре у вези са начином формирања цијене и транспарентности формирања цијена што је Противна страна одбила, наводећи да су прихватљиви само понуђени уговори за 2015. годину у изворном тексту и да цијене могу бити смањене заједно са смањењем броја лиценци,
- Да је у приједлог Уговора о мјерењу ТВ гледаности за 2015. годину који су Подносиоци захтјева морали потписати, Противна страна отишла корак даље па је наметнула још једну обавезу која по својој природи нема везе са Уговорним обавезама између страна, те да је чланом 3. Уговора у суштини наведено да уколико нека од телевизија са којом „Audience Measurement“ има уговорни однос не буде плаћала, Противна страна има право да престане испоручивати податке о гледаности свим корисницима мјерења са чиме се друга уговорна страна мора сложити,
- Да се поставља питање како неко ко плаћа своју услугу може бити ускраћен за исту зато што неко трећи са којим није у конкретном уговорном односу не испуњава своје уговорне обавезе према привредном субјекту „Audience Measurement“,
- Да је овакав вид притиска класичан примјер злоупотребе доминантног положаја од стране „Audience Measurement“ и као такав забрањен чланом 10. Закона.

У складу са напријед наведеним, Подносиоци захтјева предлажу да Конкуренцијски савјет донесе рјешење којим се утврђује да привредни субјекат „Audience Measurement“ има доминантни положај на тржишту мјерења ТВ гледаности, да је наметањем Уговора о мјерењу ТВ гледаности за 2014. и 2015. годину злоупотребио доминантни положај: а) директним или индиректним наметањем нелојалних куповних цијена, б) примјеном различитих услова за исту или сличну врсту послова са осталим странама, чиме их доводи у неравноправан и неповољан конкурентски положај и ц) условљавањем Подносиоца захтјева да прихвати додатне обавезе које по својој природи или према трговинском обичају немају везе са предметом таквог споразума, чим је „Audience Measurement“ повриједио члан 10. став (2) тачка а), ц) и д) Закона, те се забрани свако даље директно или индиректно дјеловање (преко посредника или другог повезаног лица) које представља злоупотребу доминантног положаја као и да престане са дјеловањем које представља

злоупотребу доминантног положаја, те закључи уговоре са Подносиоцима захтјева под једнаким и недискриминирајућим условима.

Конкурenciјски савјет је оцијенио да безведеног поступка није могуће утврдити постојање повреде Закона наведених у Захтјеву, те је у смислу члана 32. став (2) Закона донијело Закључак о покретању поступка број: број: 04-26-2-027-6-П/15 (у даљем тексту: Закључак) на 108. сједници одржаној дана 10.09.2015. године.

У складу са чланом 33. став (1) Закона, Конкурenciјски савјет је доставио Захтјев и Закључак на изјашњавање актом број: 04-26-2-027-10-П/15 дана 10.09.2015. године.

Противна страна је поднеском запримљеним под бројем 04-26-2-027-12-П дана 28.09.2015. године затражила продужење рока за доставу одговора за додатних петнаест дана, који захтјев је одобрен актом Конкурenciјскиг савјета број: 04-26-2-027-14-П/15 од 30.09.2015. године.

Противна стана је у накнадно одобреном року доставила изјашњавање, као и додатну документацију, у складу са чланом 33. став (3) Закона, поднесцима запримљеним дана 09.10.2015. године број 04-26-2-027-17-П/15 и 23.10.2015. године (*Одговор*) број: 04-26-2-027-21-П/15 (*Допуна Одговора*), којима у потпуности оспорава основаност Захтјева, наводећи следеће:

- Да у складу са чланом 9. Закона и ставовима Европске комисије из Упуте о проведеном приоритетима Комисије у примјени члана 82. Уговора о ЕЗ-у на поступање привредних субјеката у доминантног положаја која за посљедицу могу имати злоупотребу у смислу искључивања конкурената с тржишта („Службени лист Ц 045, од 24.02.2009., стр. 0007-0020) (2009/Ц 45/02), привредни субјекат „Audience Measurement“ нема доминантан положај,
- Да је тржиште мјерења тв гледаности специфично тржиште, те стриктно регулисано тржиште у смислу остваривања права и испуњавања услова за обављање дјелатности мјерења тв гледаности, те је јасно да не постоји било какав утицај усљед тржишне снаге Противне стране на стварне, односно у овом случају могуће конкуренте који би се бавили истом дјелатношћу на релевантном тржишту,
- Да би сваки привредни субјекат који би у тржишном окружењу препознао профитабилност као критеријум за бављење дјелатношћу мјерења тв гледаности на релевантном тржишту могао предузети потребне кораке ка тржишној инфилтрацији без икаквог утицаја или зависности од Противне стране,
- Да је искључиви критеријум општи правни оквир односно законски и подзаконски прописи над чијом примјеном и провођењем се стара Институт за мјеритељство БиХ,
- Да је пред Конкурenciјским савјетом вођен поступак по захтјеву привредног субјекта „Maresco Index Bosnia д.о.о. Сарајево против Института за мјеритељство Босне и Херцеговине, ради утврђивања постојања забрањеног споразума, те је између осталог Конкурenciјски савјет образлажући утврђено чињенично стање закључио да „*је анализом члана 2. став (1) тачка а) Правилника о именовању мјеритељских лабораторија утврдио да сваки привредни субјекат који испуњава*

релевантне захтјеве прописане овим Правилником може бити именован за мјеритељску лабораторију...“

- Да је релевантно тржиште строго регулисано и да Противна страна нема утицаја, на, у овом случају, могућу конкуренцију,
- Да би понашање Противне стране на које се позивају Подносиоци захтјева, у смислу да уговара нелојалне куповне цијене, примјењује различите услове за исту врсту послова, условљава клијенте да прихвате додатне обавезе које по својој природи или према трговинском обичају немају везе са предметом уговора, било управо прилика за конкуренцију, а не обрнуто,
- Да не постоји доминантни положај Противне стране у смислу његове независности од купаца, међу којима су и Подносиоци захтјева, јер је специфичност тржишта мјерења тв гледаности управо његов микроаспект и међусобна условљеност учесника на тржишту, тј. мјеритеља тв гледаности као добављача услуге и купаца услуге тв станица и маркетиншких агенција,
- Да једнако, како с једне стране најчешће постоји један добављач услуге мјерења тв гледаности на територији једне државе, тако је с друге стране мали и ограничен број купаца такве услуге, односно купци су фиксна категорија, те је тржиште статично у дужем временском периоду и мијења се незнатно или се уопште не мијења, те нема промјена у количини размјене услуга,
- Да самим тим шанса за ширење тржишта повећањем броја купаца или проналаском других купаца не постоји, а што све није случај на највећем броју тржишта других неспецифичних роба и услуга,
- Да такви специфични тржишни односи имају за посљедицу економску зависност, не само Подносилаца захтјева од Противне стране, већ и Противне стране од Подносилаца захтјева,
- Да Противна страна за услугу ТВ гледаности односно резултате мјерења има укупно свега 19 купаца (маркетиншких агенција и телевизијских станица, укључујући комерцијалне телевизије и јавне емитере),
- Да су управо због наведене зависности Противне стране од Подносилаца захтјева, исти направили својеврсни „удружени притисак“ на пословање Противне стране, а с циљем да се без тржишног ратија и критеријума профитабилности за Противну страну, њима осигурају уступци и неоснована економска корист, на штету интереса привредног субјекта „Audience Measurement“,
- Да иако је привредни субјекат који има доминантан положај посебно одговоран на тржишту, смисао правног оквира, како националног тако и оквира Европске Уније, није да се привредни субјекат доведе у неповољан положај, него да се створе једнаке шансе за све учеснике на тржишту,
- Да су погрешни и нетачни наводи Подносилаца захтјева да је именовањем привредног субјекта „Audience Measurement“ као овлаштене лабораторије дошло до тзв. незамјењиве услуге, јер је Институт за мјеритељство Босне и Херцеговине сертификовао 25 мјеритељских лабораторија за различите мјеритељске области,

- Да иако постоји по једна мјеритељска лабораторија из већине области, на било који начин није онемогућено да било који привредни субјекат који сматра да испуњава услове и захтјеве утврђене мјеритељским прописима Босне и Херцеговине, поднесе захтјев надлежном органу за његово именовање за овлаштену лабораторију,
- Да је мјеритељска лабораторија коју привредни субјекат „Audience Measurement“ има, стриктно одвојена од основног пословања и у организацији управљачке структуре, лабораторија је самостална и није подређена управи,
- Да иако се ради о пренесеним овлаштењима, а не о пружању услуге у класичном појмовном значењу, из разлога како је напријед описано, није могуће говорити о незамијењивој услузи, у било којем контексту,
- Да Противна страна врши мјерење тв гледаности у складу са највишим стандардима корпорације Nielsen, једне од водећих интернационалних компанија, специјализоване у области пружања услуга мјерења тв гледаности, при томе уважавајући национално законодавство и његове специфичности,
- Да Противна страна није повезана правна особа са компанијом Nielsen, већ искључиво на основу уговора о лиценци користи know-how технологију Nielsen корпорације, те за исту плаћа накнаду,
- Да услед трошкова лиценце, те редовних трошкова пословања, Противна страна већ три године узастопно има тзв. нон – профит буџет, односно послује без добити или с губитком, јер је планирани буџет прихода једнак или мањи од планираних трошкова, из чега произилази и крајња неутемељеност навода Подносилаца захтјева о наметању нелојалних куповних цијена услуге којом се ограничава конкуренција,
- Да цијена које Подносиоци захтјева плаћају за услуге мјерења тв гледаности нема обиљежја нелојалне цијене,
- Да нису основани наводи из Захтјева, о томе како су Подносиоци захтјева искључени из преговора око формирања цијена,
- Да уговор из 2014. године није наметнут, јер на његов садржај није било примједби у било којем контексту од било којег купца, нити у фази постојања приједлога уговора, а нити у вријеме када се вршило његово потписивање,
- Да су уговори о мјерењу тв гледаности за 2015. годину у свим својим одредбама у складу са позитивним прописима, а Подносиоци захтјева никада нису, како наводе, указивали на било какву незаконитост одредби уговора за 2015. годину,
- Да су дана 04.01.2015. године сви клијенти обавијештени да ће до 06.01.2015. године, независно од плаћања дуговања или закључења новог уговора, бити доступни распложиви подаци о мјерењу тв гледаности за све клијенте, а ради омогућавања фактурисања услуга из мјесеца децембра 2014. године,

- Да је Противна страна и раније писменим путем опомињала Подносиоце захтјева да је потребно да измире обавезе за извршење услуге мјерења у 2013. и 2014. години, што показује да су Подносиоци захтјева (у овом случају привредни субјекти „Пинк БХ“ и „П Плус“) континуирано имали податке о мјерењу гледаности за 2014. годину, иако нису измирили све обавезе из 2013. године, а нити из 2014. године, а у вријеме упућивања дописа, те намјера Противне стране никада није била довођење купаца у неповољан положај, већ пословна коректност, што најмање подразумијева плаћање извршених услуга,
- Да посебно указују на битну чињеницу да су сви историјски подаци које купци података сачувају и преносе из података програма „ про“ у уобичајени ехцел формат, купцима континуирано расположиви у било које вријеме и неограничено без повезаности са програмом, клијентовом базом података, те статусом уговора, а свим оним купцима који немају програм „Аријанна про“, сви извјештаји о резултатима мјерења тв гледаности се спашавају у „excel format“ и тако шаљу,
- Да самим тим Подносиоци захтјева могу сами имати властиту базу историјских података коју за све потреба увијек могу користити, а „читање“ историјских података код привредног субјекта „Audience Measurement“ из његове базе података, путем програма „Аријанна про“ би омогућила и кориштење нових података без обзира на околности постојања уговора или плаћања услуга,
- Да према општем начелу комутативности уговора са двостраним обавезама, уколико престане уговорни однос, односно дође до престанка испоручивања података ради неплаћања агенције која ради са извјесном тв станицом, не буду ускраћене за податке који за одређени период нису испоручени (у случају да дође до кашњења са плаћањем), док у случају да дође до раскида уговора због неиспуњења уговорне обавезе, тада више није сврсисходно испоручивати податке о мјерењу гледаности за тв станицу која није у уговорном односу, јер маркетиншке агенције у том случају не могу пласирати свој маркетинг буџет на исту, што је уобичајена пракса у свим земљама свијета, гдје интернационални клијенти раде са групацијом Nielsen, односно са њиховим представником (корисником лиценце),
- Да како исти производ купују сви купци, сасвим је јасно да продавац / Противна стана мора имати механизме заштите свог производа од неовлаштеног репродуковања и преношења између заинтересованих страна, те је у вези с тим, уобичајени механизам заштите на мјеритељском тржишту изузимање из поступка мјерења гледаности телевизијске станице која не може платити резултате мјерења, а који су јој алат у процесу остварења прихода од маркетинга,
- Да без тог механизма, податак о мјерењу тв гледаности као готов производ и продајни output, би био између заинтересованих страна међусобно размјењиван и репродукован, без питања и знања Противне стране, што подразумијева свакако и изостанак добити односно недостатак прихода потребних ради покрића трошкова пословних расхода,
- Да је привредни субјекат „Audience Measurement“ обавијестио маркетиншке агенције које имају пословни однос са оглашивачима са којима на другим тржиштима послује „Nielsen“ да ће послати обавјештење клијентима да знају због чега поједини од њих немају односно неће имати податке о мјерењу у периоду који ће наступити, а с циљем заштите оглашивача од могућих злоупотреба и лажних

изјава о разлозима изостанка података, али до таквог обавјештења према сазнањима Противне стране није дошло, иако се уговори за 2015. годину нису закључили у очекиваним роковима,

- Да је у ранијем периоду, услуге мјерења тв гледаности на тржишту Босне и Херцеговине пружао привредни субјекат „Magico Инех Bosnia“ д.о.о. Сарајево (у даљем тексту: „Magico Инех“) који је такођер имао механизам заштите мјеритеља, који је био сличан или једнак механизму заштите Противне стране као добављача специфичне услуге,
- Да су на састанку одржаном у просторијама привредног субјекта „Audience Measurement“, господин Елвир Швракић, представник „Програма Плус“ и господин Невен Куленовић, представник „С-В.-Р.СА“ упознати са укупним планираним буџетом привредног субјекта „Audience Measurement“ за 2015. годину, а цијене су формиране на годишњем нивоу, по реализацији, односно према ССХР¹% и ГРП-у².
- Да су тако цијене за маркетиншку агенцију „Direct Media“ веће за (..)**³ КМ, без ПДВ-а на годишњем нивоу, а привредни субјекат „Фабрика“ је након ревизије односно крајем мјесеца марта 2015. године имао умањење цијене, односно укупно мање трошкова на мјесечном нивоу (почевши од 01.04.2015. године) за износ од преко (..)** КМ без урачунатог ПДВ-а,
- Да је смањење цијене извршено само привредном субјекту „Фабрика“ у складу са чланом 10. тачка 2. Уговора за 2015. годину, а што би свакако било учињено и за остале купце, у случају да су послали списак клијената као доказ о смањењу прихода, како је то затражено дописом од 27.03.2015. године,
- Да дакле, цијена за услуге мјерења тв гледаности није нелојална или произвољна, већ је одређена према уобичајеним критеријима и праксама индустрија и свакако уз активно учешће Подносиоца захтјева, којом приликом им је дата могућност одабира начина утврђивања цијене,
- Да су тв станице и маркетиншке агенције међусобно стране са супротним интересима, те да су се удружили у преговорима са Противном страном, што потврђује раније изнесену тврдњу о својеврсном монополистичком положају корисника услуга, јер Подносиоци захтјева који у овом поступку неспорно заједнички наступају, чине скоро једну трећину укупног тржишног потенцијала,
- Да о непостојању било каквог доминантног положаја и злоупотребе истог свједочи и континуирани изостанак плаћања и кашњење у плаћању услуга од стране привредних субјеката „Pink ВН“, „Фабрика“ и „Direct Media“, који касне већ неколико мјесеци, али није извршен раскид уговора нити је дошло до искључења,

¹ ДСХР (dynamic share) – удио појединца у гледаности одређеног програма у односу на укупан број појединаца који су гледали одређену групу канала у истом временском интервалу;

² ГРП (Gross rating point) – остварени ртг за рекламу.

³ (..)** - подаци представљају пословну тајну

- Да се имајући у виду напријед наведено не може говорити о постојању доминантног положаја нити о повреди доминантног положаја привредног субјекта „Audience Measurement“.

Конкурентијски савјет је доставио овлашћеном пуномоћнику Подносилаца захтјева Одговор и Допуну Одговора актом број: 04-26-2-027-18-П/15 од 14.10.2015. године и број: 04-26-2-027-23-П/15 од 02.11.2015. године, који је поднеском запримљеним под бројем: 04-26-2-027-19-П/15 дана 20.10.2015. године затражио продужење рока за доставу изјашњења.

Конкурентијски савјет је одобрио продужење рока актом број: 04-26-2-027-20-П/15 дана 21.10.2015. године.

Подносиоци захтјева су изјашњење доставили поднеском запримљеним под бројем 04-26-2-027-22-П/15 дана 23.10.2015. године, у којем наводе сљедеће:

- Да постојање доминантног положаја није упитно како према Закону, тако према подзаконским актима Конкурентијског савјета којим је исти дефинисан као „положај на релевантном тржишту роба и услуга код којег се учесник на тржишту због своје тржишне снаге може понашати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, такођер узимајући у обзир удио тог привредног субјекта на релевантном тржишту, удјеле које на том тржишту имају његови конкуренти, као и правне и друге запрехе за улазак других привредних субјеката на тржиште,
- Да поред наведеног, у складу са чланом 2. Одлуке о дефинисању категорија доминантног положаја привредни субјекат на релевантном тржишту производа или услуга има доминантан положај када нема конкуренцију или ако постојећа конкуренција није значајна, те је битно поновити да је привредни субјекат „Audience Measurement“ једино привредно друштво које пружа услугу мјерења ТВ гледаности у БиХ и као тако у складу са чланом 9. Закона има тржишни удио од 100% на релевантном тржишту мјерења гледаности ТВ програма, а разлози за овакво стање на тржишту су како регулаторне тако и структуралне природе,
- Да је битно да се Противна страна може потпуно слободно и економски независно од конкуренције понашати на тржишту и да има такав положај о којем сви њени купци зависе,
- Да доминантан положај није забрањен сам по себи, али је забрањена злоупотреба доминантног положаја дјеловањем доминантног привредног субјекта „које има за циљ и посљедицу искључивање конкурената са тржишта“ или „затварање“ тржишта потенцијалним конкурентима односно ограничавање или нарушавање ефикасне тржишне конкуренције која наноси штету Подносиоцима захтјева,
- Да Противна страна нити једним наводом, аргументом или доказом не оповргава чињеницу да има доминантан статус на тржишту нити оправдава своје понашање евентуалним бенефитима за тржиште и потрошаче,
- Да је истина да предметни софтвер омогућава да се за вријеме важења уговора хиљаде различитих панела експортују у excel формату са подацима о појединој циљној групи као што су демографска структура – сполна, старосна, економска и

сл, али је наведено у конкретној ситуацији апсолутно ирелевантно и практично непримјењиво,

- Да оно чему Подносиоци захтјева немају приступ уколико раскину предметне уговоре је суштински алат за обављање њиховог посла,
- Да уколико изгубе приступ историјским подацима Подносиоци захтјева не могу радити неопходна планирања и анализе, а суштински проблем је што Подносиоци захтјева не могу унапријед знати за којег клијента и који подаци (анализе) ће му бити потребни у таквом планирању,
- Да планирања и анализе за поједине циљне групе у медијским кампањама за рекламирање одређеног производа Подносиоци захтјева раде само везано за конкретан упит, везано за конкретне категорије гледалаца и за конкретан временски период,
- Да када би Подносиоци захтјева знали за коју врсту услуге / производа и за коју циљну групу треба да ради планирање и анализу онда би и могао водити такве табеле у excel формату, али и даље само у периоду важења уговора са Противном страном,
- Да Подносиоци захтјева и дан данас могу уредно приступити подацима о мјерењима из нпр. 2008., 2009., 2010., 2011., 2012. и 2013. године, иако њихови уговори са претходником Противне стране више нису на снази, док хипотетички, уколико раскину уговор са Противном страном 2018. године, то неће бити у могућности урадити за период 2013. до 2018. година,
- Да су ограничења у уговорима Противне стране врло експлицитна и јасно су постављена на принципу а) ако се не обнови уговор не може приступити историјским подацима, б) ако не можеш приступити историјским подацима не можеш вршити планирање и ц) а ако не можеш вршити планирање не можеш радити свој посао,
- Да се у суштини оваквим одредбама ускраћује право на кориштење услуге онеме који је исту већ платио у претходној години,
- Да сама чињеница да надлежност у овој области има Институт за мјеритељство БиХ представља административно – регулаторну препреку потенцијалних конкурената за улазак на тржиште, јер прије свега нема тржишта у регији или ЕУ које гледаност дефинира као мјерило и именује овлаштене лабораторије за верификовање таквих уређаја за мјерење,
- Да се с друге стране поставља питање ко би од конкурената размотрио улазак на тржиште на које је конкурент једини именован као лабораторија која је овлаштена за сертификарање и то опреме коју конкуренти не користе (опрема је дио лиценце компаније „Nielsen“ коју користи Противна страна) и када не постоји финансијски оправдан интерес за успостављање лабораторије за лиценцирање опреме коју би конкурент евентуално користио,
- Да с друге стране када се говори о структуралним препрекама за улазак на релевантно тржиште, онда требамо напоменути да нигдје у свијету не постоје двије

организације на релевантном тржишту које врше мјерења или ситуација у којој купци наведене услуге купују услугу од двије агенције за мјерење гледаности (јер би морали то у БиХ радити у постојећим околностима чак и уколико би ушао конкурент на тржиште због немогућности да се раскине уговор а задржи право на историјске резултате мјерења),

- Да се на другим тржиштима питање доминације и евентуална злоупотреба балансира тако што на једној страни стоји институција која се зове Уједињена медијска индустрија (Joint Industry Committee) која окупља медије и агенције и која се поставља као противтежа агенцији за мјерења која је на другој страни, а све како би се тржиште заштитило од евентуалних злоупотреба и осигурала контрола квалитете мјерења,
- Да је Уједињена медијска индустрија та која преговара за кориснике услуге услове и уговара механизме попут ревизије података о мјерењима, јер су исти ти који у коначници представљају валуту на релевантном тржишту,
- Да ако подаци нису добри и не осликавају објективно стање на тржишту ТВ гледаности посљедице за цијело тржиште су несагледиве, а учесници на тржишту трпе огромну штету,
- Да све што би могло осигурати Подносиоце захтјева од евентуалних злоупотреба ове врсте због сумње у квалитет података о мјерењима и на чему су Подносиоци захтјева инсистирали у уговорима са Противном страном, није одобрено или је накнадно искључено из уговора као обавеза Противне стране,
- Да у оваквим околностима које владају на тржишту, занемарујући његову величину, не постоји оправданост уласка конкурената на тржиште,
- Да су интересантни наводи Противне стране о статичности тржишта и непостојању финансијског интереса односно пословање са „*non – profit budget*“ принципом, јер се поставља питање шта је мотив постојања Противне стране и за што се иста бави овом дјелатношћу, ако није вршење услуга ради стицања добити,
- Да се у коначници поставља и питање економске оправданости уласка на тржиште, у околностима у којима потенцијални купци услуге, не могу раскинути уговор са Противном страном, јер губе право на приступ историјским подацима, те је логично да узимајући у обзир велика иницијална улагања (лабораторија, едукација, запошљавање и сл.) и постојеће регулаторне препреке потенцијални конкуренти немају економску оправданост за улазак на тржиште,
- Да су овим антиконкурентским понашањем Противне стране, Подносиоци захтјева и тржиште ускраћени за квалитетну, конкурентну, финансијски адекватну и законито пружену услугу.
- Да је привредни субјекат „Фабрика“ имао закључен уговор са привредним субјектом „Magico Индекс Bosnia“ у 2013. години са укупном цијеном у износу од (..)** КМ, а на основу закљученог уговора са Противном страном за 2014. годину укупну цијену (..)** КМ, док је на крају у 2015. години Противној страни требао да плати цијену од (..)** КМ за услуге мјерења ТВ гледаности,

- Да се идентично десило и другим клијентима, те да се на исти начин, без икаквог образложења и транспарентности у начину формирања цијена, а на принципу узми или остави сви Подносиоци захтјева били принуђени (јер би остали без мјерења) да прихвате овакве комерцијалне принципе,
- Да Противна стране у случају привредног субјекта „Фабрика“ која је изгубио 78% промета односно ГРП-а, Противна страна која је била дужна пропорционално умањити мјесечну накнаду овом Подносиоцу захтјева у складу са чланом 10. став (2) Уговора о мјерењу ТВ гледаности у 2015. години, али је Противна страна смањила цијену мјерења тек за неких 25%, што оправдава чињеницом да цијена није формирана на основу ГРП-а и да је нова цијена сасвим оправдана,
- Да се исто десило и привредном субјекту „Direct Media“ који је имао смањење 50% ГРП-а, а цијена се није кориговала у складу с тим,
- Да оваква злоупотреба и понашање Противне стране, а коначници и еквивалентно кршење Уговора представља недвосмислену и јасну повреду члана 10. став (2) тачке а), ц) и д) Закона, у немогућности Подносилаца захтјева да изађу из оваквог уговора и наметнутих услова,
- Да су нетачни наводи Противне стране да Подносиоци захтјева не измирују своје обавезе према Противној страни, јер чак и да нека од уговорних страна не извршава неке од уговорних обавеза то не значи да страна која има доминантан положај, тај положај, може да злоупотребљава,
- Да се у случају када је привредни субјекат „Pink БиХ“ прије неколико мјесеци каснио са плаћањем накнаде за мјерење, Противна страна није само обуставила доставу података привредном субјекту „Pink БиХ“ , већ је обуставила доставу података о мјерењима за ТВ станицу „ПИНК БХ“ свим другим клијентима, те су на тај начин сви остали клијенти, иако су уредно измиривали своје обавезе према Противној страни, уредно били ускраћени за наведене податке при чему нису имали никакав механизам заштите у тој ситуацији,
- Да су нетачни наводи да су све цијене биле испреговаране са господином Елвиром Швракићем (који је наступао као предсједник Удружења медијске индустрије – УМИ) и господином Невеном Куленовићем, јер ништа од оног што је било предложено као евентуално рјешење у вези цијена, услова уговора и начина преговарања није било прихваћено од Противне стране, која је све услове наметнула по принципу узми или остави,
- Да због свега наведеног Подносиоци захтјева, не могу обављати свој посао на нормалан и несметан начин.

Конкуренијски савјет је Изјашњење Подносилаца захтјева доставио Противној страни актом број: 04-26-2-027-24-П/15 дана 02.11.2015. године.

У вези са наведеним привредни субјекат „Audience Measurement“ је поднеском за примљеним под бројем: 04-26-2-027-34-П/15 од 23.11.2015. године доставио осврт на Изјашњење, у којем наводи између осталог следеће:

- Да је Противна страна именована лабораторија за еталонску опрему, Polluh Server Power Edge, P710 Dell, ТВ. Бр. 216Д5Ј (Рјешење Института за мјеритељство БиХ број: 06-46-6-123ЈЛ-7/13), а лабораторија ради искључиво и само под руководством водитеља лабораторије, одвојено од било каквог утицаја менаџмента привредног субјекта „Audience Measurement“,
- Да није технички изводиво нити је могуће да верификацију мјерних уређаја било којег другог типа, осим оног наведеног Рјешењем, па нема мјеста тврдњи Подносилаца захтјева да од Противне стране на било који начин зависи и може зависити улазак конкурената на тржиште мјерења тв гледаности у Босни и Херцеговини, јер би управо лабораторија конкурента засигурно верификовала те уређаје, а што је прописано постојећим законом и другим опћим актима,
- Да је Удружење медијске индустрије дана 27.07.2015. године упутило међународни позив за послове мјеритељства тв гледаност, што је доказ да није дошло до било каквог затварања тржишта за конкуренцију нити од стране привредног субјекта „Audience Measurement“ нити од Института за мјеритељство БиХ,
- Да Удружење медијске индустрије никако не окупља све медије и агенције, већ неколицину интересно и власнички повезаних тв станица и агенција, из ког разлога је привредни субјекат „Nielsen“ одбио да учествује на међународном тендеру,
- Да поново наглашава да на тржишту Босне и Херцеговине не егзистирају потенцијални купци специфичне услуге коју Противна страна пружа, да је тржиште мјерења телевизијске гледаности затворено и фиксно, уз мало или никакву могућност да дође до повећања домаћих клијената на годишњем нивоу, а да би независност добављача од купаца, подразумијевала и постојање потенцијалног тржишта, односно потенцијалних купаца, које би добављач услуге, у овом случају Противна страна, без икакве овисности од претходних односно постојећих купаца „освојио“, те пословао неовисно,
- Да се Подносиоци захтјева никада нису обратили привредном субјекту „Audience Measurement“ са захтјевом за измјену одредбе уговора која се односи на доступност историјских података у случају раскида уговора, те су ово први пут проблематизирали у овом поступку,
- Да ће привредни субјекат „Audience Measurement“ обезбиједити својим клијентима хисторијске податке, те да је у фази стварања техничких претпоставки за исто,
- Да још једном понавља да неколико година узастопно послује са губитком, те се не понаша нити има намјеру да се понаша као монополиста који профитира на темељу позиције јединог добављача услуге на тржишту, већ настоји да има фер и коректне односе са свим клијентима,
- Да су тврдње да је до повећања цијене дошло нетранспарентно нетачне, а што је видљиво и из самих доказа Подносилаца захтјева, а коначно је најважније да се цијене формирају према јединственом критеријуму, сходно броју лиценци софтвера Арианне Про и програмске опреме, те динамичког shareа и ГРП-а неке тв станице, односно агенције, а који показатељи нису фиксни, имају тенденцију раста, па је логичан и раст цијена,

- Да раст цијена није произвољан, неконзистентан, већ разложен, умјерен, основан и дисперзиран на цијели портфолио клијената, према утврђеном критеријуму утврђивања цијене, као годишњег трошка,
- Да привредни субјекат „Хауат“ д.о.о. Сарајево никада није био, нити је у уговорном односу са привредним субјектом „Audience Measurement“, па се у вези с тим поставља питање врсте и обима заштите интереса у вези којих је поменуто друштво учесник у овом поступку.

Напријед наведени поднесак Противне стране је достављен пуномоћнику Подносилаца захтјева актом број: 04-26-2-027-72-II/15 од 14.12.2015. године.

Конкурентијски савјет је у току поступка, према стању списка процијенио да неће бити у могућности донијети коначно рјешење у року од четири мјесеца након доношења Закључка о покретању поступка, како је прописано чланом 41. став (1) тачка ц) Закона, с обзиром да је за утврђивање чињеничног стања и оцјену доказа неопходно прикупити додатне податке и извршити додатне анализе.

Имајући у виду напријед наведено, Конкурентијски савјет је оцијенио да је рок за доношење коначног рјешења по Закључку о покретању поступка који се односи на утврђивање злоупотребе доминантног положаја из члана 10. став (2) тачка а), ц) и д) Закона, потребно продужити за додатних 3 (три) мјесеца у смислу члана 41. став (2) Закона, те је дана 22.12.2015. године донијело Закључак о продужењу рока за доношење коначног рјешења број: 04-26-2-027-73-II/15.

Након доношења Закључка о продужењу рока, Подносиоци захтјева су Конкурентијским вијећу доставили додатно изјашњење на Одговор привредног субјекта „Audience Measurement“ на Закључак о покретању поступка од 14.12.2015. године, који је запримљен под бројем: 04-26-2-027-89-II/15 дана 23.02.2016. године.

У наведеном изјашњењу Подносиоци захтјева наводе сљедеће:

- Да сматрају битним скренути пажњу Конкурентијским вијећу на дешавања на релевантном тржишту и погоршање стања на истом, узроковано новим притисцима Противне стране на Подносиоце захтјева и остале учеснике на тржишту и злоупотребе доминантног положаја од стране привредног субјекта „Audience Measurement“,
- Да је Противна страна наставила са кршењем Закона о конкуренцији,
- Да су поједини Подносиоци захтјева запримили понуду за 2016. годину које јасно указују да Противна страна нема намјеру да престане са незаконитим радом и цјеновним и другим притисцима на учеснике на тржишту злоупотребљавајући своју позицију јединог пружатеља услуге,
- Да је као примјер злоупотребе од стране Противне стране чињеница да у понуђеним условима и нацртима уговора за 2016. годину нити једна од незаконитих одредби није уклоњена, изузев што је Противна страна купцима услуге коначно дозволила право на историјске податке, односно да користе услугу коју су и платили па је јасно да раније наведени аргументи Противне стране како

нису постојали „технички услови“ за испоруку историјских података апсолутно неутемељени,

- Да је једина намјера Противне стране била да се онемогући континуитет пружања услуге од стране привредног субјекта „Audience Measurement“ и са једне стране немогућност конкурената да конкуришу у таквим условима на тржишту, а с друге стране немогућност купаца предметне услуге да раскину уговор и изаберу другог добављача наведене услуге, јер би тиме изгубили право на историјске податке,
- Да Противна страна и даље изричито онемогућава Подносиоцима захтјева да преговарају о одредбама уговора и једнострано намећу странама исти, задржавајући при томе одредбе попут оне да ће купцу бити ускраћена услуга испоруке података о гледаности одређене ТВ станице уколико та ТВ станица не измирује своје обавезе према Противној страни,
- Да је на овај начин Подносиоцима захтјева ускраћена услуга коју су платили, што не само да није у духу облигационог права, већ представља и намећање додатних обавеза које по својој природи или према трговинском обичају нису у вези са предметом уговора, јер предмет истог није куповина ТВ мјерења одређених ТВ станица па према томе (не) поштовање уговора од било кога не може условљавати испоруку купљене услуге другом клијенту и уговорној страни,
- Да оно што је Подносиоцу захтјева највећи проблем јесте чињеница да је Противна страна, злоупотребљавајући своју позицију на тржишту, самоиницијативно и без икаквог рационалног и комерцијалног образложења подигла цијену своје услуге за готово 100% не образлажући Подносиоцима захтјева на основу чега је цијена подигнута за тако велики износ и шта је то што одређује тако велике цјеновне разлике,
- Да је Противна стране привредном субјекту „Пинк БХ“ доставила понуду за 2016. годину у износу од (..)** КМ која је повећана за скоро 100% у односу на 2015. годину када је цијена износила (..)** КМ,
- Да цјеновни притисак у 2016. години јасно указује и на директно или индиректно намећање нелојалних куповних и продајних цијена којима се ограничава конкуренција и тржиште, а поједини Подносиоци захтјева као што је „Фабрика“ су услијед оваквог цјеновног притиска морали одустати од куповине ТВ мјерења и угасити цијеле одјеле унутар својих кућа усљед повећаних трошкова мјерења и великог губитка клијената,
- Да Конкуренцијском вијећу за одлуку у конкретном предмету није неопходно да познаје начин мјерења ТВ гледаности, атестирања уређаја и сл, па није потребно трошити вријеме на објашњавање тог поступка и наводе Противне стране у том смислу, јер је довољно констатовати да Противна страна сама свој уређај атестира, да истим уређајима врши мјерења и да не постоји било какав независни систем контроле квалитета и поузданости тих мјерења, као ни уговорна или законска могућност да се исто преиспитује у одређеној процедури па ако се свему томе дода и нетранспарентна власничка структура Противне стране, исто итекако доводи у питање вјеродостојност квалитета мјерења и притиске који се тим путем врше на друге учеснике на тржишту,

- Да злоупотреба права конкуренције произилази из прије свега унилатералног наметања услова, примјене различитих и необјективних цјеновних политика према учесницима на тржишту, ускраћивање уговорених услуга и других облика дискриминације од стране доминантног учесника на тржишту,
- Да је ноторна чињеница да је привредни субјекат „Хауат“ као дио Програма Плус (а од 2016. године и као уговорна страна) и ТВ станица чије се мјерење гледаности врши од стране привредног субјекта „Audience Measurement“ има интерес да учествује у предметном поступку, јер с једне стране суфинансира мјерења, а с друге стране у великој мјери зависи о квалитету тих мјерења.

Наведени поднесак Подносиоца захтјева је достављен Противној страни актом Конкуренијскиг савјета број: 04-26-2-027-90-II/15 од 02.03.2016. године.

4. Усмена расправа

Будући да се ради о поступку са супротним интересима Конкуренијски савјет је, у складу са одредбама члана 39. Закона, заказао усмену расправу за дан 10.02.2016. године (позив упућен дана 18.01.2016. године пуномоћнику Подносилаца захтјева актом број 04-26-2-027-77-III/15 и пуномоћнику Противне стране актом број: 04-26-2-027-76-III/15).

Дана 08.02.2016. године Конкуренијски савјет је под бројем: 04-26-2-027-79-II/15 примио Обавјештење пуномоћника Противне стране, којим тражи да се усмена расправа одгоди из разлога што је законски заступник странке одсутан из Босне и Херцеговине, уз напомену да ће именовани бити одсутан и у периоду од 18.02.2016. до 22.02.2016. године.

С обзиром на чињеницу да и Конкуренијски савјет има унапријед заказане и планиране обавезе, те да је странка у поступку на вријеме обавијестило о термину усмене расправе, а имајући у виду да се ради о странци која има пуномоћника који може присуствовати усменој расправи, пуномоћник Противне стране је актом број: 04-26-2-027-82-III/15 од 08.02.2016. године обавијештен да Конкуренијски савјет није у могућности одгодити усмену расправу.

Странка је упозорена да уколико не приступи усменој расправи, иста ће се одгодити и заказати нова, а ако било која од позваних странака не дође на сљедећу усмену расправу, у правилу се неће заказивати нова усмена расправа, већ ће се у поступку одлучити на основу властитих сазнања, доступних података и документације, у складу са чланом 39. ст. (4) и (5) Закона.

У складу с напријед наведеним, а због чињенице да је на усмену расправу дана 10.02.2016. године приступио само Подносилац захтјева, у складу са чланом 39. став (4) Закона, водитељ поступка је одгодио расправу за дан 03.03.2016. године.

Позиви на усмену расправу су достављени Противној страни дана 11.02.2016. године актом број: 04-26-2-027-85-III/15 од 10.02.2016. године, а Подносиоцу захтјева дана 10.02.2016. године актом број: 04-26-2-027-86-III/15 од 10.02.2016. године.

Другој усменој расправи одржаној дана 03.03.2016. године у просторијама Конкуренијског савјета, у име странака су приступили пуномоћници странака, законски заступник привредног субјекта „Audience Measurement“ директор Дамир Авдић, те

законски заступник привредног субјекта „Фабрика“ директор Сенад Заимовић (Записник са друге усмене расправе, акт број: 04-26-2-027-92-II/15 од 03.03.2016. године.

Подносилац захтјева и Противна страна су изјавили да у потпуности остају код својих ранијих навода.

Водитељ поступка је од Противне стране између осталог затражио да се изјасни у вези са бројем клијената, те укупним бројем потенцијалних клијената на релевантном тржишту, да објасни на који начин су формиране цијене за 2014. и 2015. годину, да ли је постојала методологија за рачунање цијена, да ли је исти поступак за формирање цијене за агенције и телевизије, да ли имају цјеновник, те да ли су цијене јавне, те да образложе повећање цијена кроз године, са посебним освртом на уговоре са јавним емитерима..

Противна страна је одговорила како сlijеди:

- да нису све маркетиншке агенције, па чак ни телевизије клијенти привредног субјекта „Audience Measurement“,
- да тренутно имају 20 (двадесет) клијената, али да је прилична устаљеност броја клијената, који користе услуге мјерења ТВ гледаности и да ти клијенти (телевизије и агенције) покривају 80,0% до 90,0% укупног реалног тржишта, како оглашивача, тако и гледатељства,
- да клијенти тренутно немају алтернативу у односу на привредни субјекат „Audience Measurement“,
- да је за 2014. годину одговорно лице привредног субјекта „Audience Measurement“ био Златко Сарачевић,
- да је цијена формирана по критеријуму да су све ТВ станице плаћале (..)** КМ са ПДВ-ом,
- да је дио агенција плаћао (..)** КМ са ПДВ-ом, а двије или три агенције су плаћале знатно мањи износ из разлога што нису могле поднијети ту цјеновну тежину,
- да нису имали нити критеријуме нити цјеновник, а цијене су се договарале и уговарале са клијентима,
- да су попусти у 2014. години давани за агенције „Mita Group“ и „Advance“, јер нису могли да поднесу цијену, али да нису упознати на који начин је 2014. године утврђено да одређена агенција није могла да поднесе цијену,
- да јавни емитери подлијежу јавним набавкама и имају свој буџет, тачно одређују средства за јавне набавке и да се Противна страна морала уклопити у те цијене,
- да у односу на све остале клијенте јавни емитери имају посебне услове, али код њих је другачије и код маркетинга и односу на све остало, те да то није нигдје прописано у 2014. години,
- да јавни емитери имају мање минута за оглашавање од осталих, те да је то 4+2 и да се треба узети у обзир да наплата ртв таксе не иде како треба, а на шта не може утицати Противна страна,
- Да је калкулација цијена за 2014. годину одређена фиксно,
- Да је постојала методологија одређивања и израчунавања цијене за 2015. годину,
- Да постоји е-маил у доказима којим је клијентима – агенцијама понуђено да се одлуче за једна од 4 различита уобичајена модела цијене, а клијентима – ТВ кућама је цијена дефинисана на основу ДСХР (динамичког share-a),
- Да су цијене у 2015. години увећане за (..)** % за све агенције, а до повећања за (..)** % је дошло јер је повећана цијена лиценце од Nielsen,
- Да су цијене биле доступне, али нису јавно објављене,
- Да је привредни субјекат „Audience Measurement“ ради јавне набавке у 2015. години претрпио непланирани губитак од више од (..)** КМ без ПДВ-а на

годишњем нивоу, јер су ишли према динамичком share-у али буџет РТВФБИХ-а је одређен на (..) ** КМ, те иако су планирани за њих већу цијену то није било оствариво због њихових набавки,

- Да је РТВФБИХ инсистирала на својој форми уговора у поступку јавних набавки,
- Да је попуст израчунат на основу цијене коју су требали плаћати и дат им је попуст да би се уклопили у буџет који су имали,
- Да се по истом принципу склопио уговор и са ВНТВ, РТРС и РТВФБИХ,
- Да је цијена за телевизије промјењива и да зависи од динамичког share-а,
- Да је у уговору за 2016. годину јасно пише у члану 10. став (2) да клијент није власник података које испоручује Противна страна,
- Да онај ко жели да користи историјске податке мора имати одређени софтвер који му рачуна одговарајуће алгоритме и не могу се корисити без плаћеног Ниелсоновог софтвера,
- Да је Противна страна под притиском Подносилаца захтјева које ТВ куће и агенције имају 30-40% тржишта, те да плаћају лиценцу Nielsenу, али су податке у 2016. години уступили бесплатно, а да могу доказати да их то финансијски кошта,
- Да ако један уговарач не плаћа да њему не испоручују њему се не испоручује за тај период, али осталима се дају подаци о том клијенту, иако тако не пише у уговору.

Подносилац захтјева је поред раније наведеног у Захтјеву, допуна Захтјева и поднесцима који су достављени Конкуренцијским вијећу (и Противној страни), на усменој расправи изјавио сљедеће:

- Да је податке немогуће архивисати, јер се ради о бесконачно много табела, што испоручилац услуга зна,
- Да када се улази у неки тендер или се бори за клијента, мора се у презентацији навести како је агенција или његова конкуренција пословала задњих година, те које су медије користили, те ако се немају права и подаци од прошлог периода, без обзира што би се на тржишту појавио нови провајдер, без историјских података се не може учествовати на том тржишту,
- Да се нити једна агенција не може почети бавити овим послом и зато је ово тржиште неразвијено, јер је јако отежан улазак у тај сектор.

Противна страна је у складу са налогом Водитеља поступка са усмене расправе, у остављеном року од 7 (седам) дана, дјелимично доставила тражену документацију поднеском запримљеним дана 10.03.2016. године под бројем: 04-26-2-027-94-П/15.

У наведеном поднеску Противна страна између осталог доставља сљедеће:

Преглед цијена у 2014. години за комерцијалне ТВ станице је приказан у табели:

Табела 1.

Ред бр.	Назив ТВ станице	Годишња цијена без ПДВ-а (КМ)
1.	ТВ Пинк БХ	(..) **
2.	ТВ Један	(..) **
3.	ТВ БН	(..) **
4.	ТВ П Плус	(..) **
5.	РТРС	(..) **
6.	РТВФБИХ	(..) **
7.	БХРТ	(..) **

8.	Фаци ТВ	(..)**
9.	ОБН	(..)**
	УКУПНО:	(..)**

Извор: Подаци Противне стране

Преглед цијена агенцијама у 2014. години приказан је у табели:

Табела 2.

Ред бр.	Назив агенције	Годишња цијена без ПДВ-а (КМ)
1.	Универсал	(..)**
2.	СВ-РСА	(..)**
3.	Фабрика	(..)**
4.	Direct Media	(..)**
5.	Публицис	(..)**
6.	Aquarius	(..)**
7.	МИТА	(..)**
8.	Адванс	(..)**
9.	Unex	(..)**
10.	Communis	(..)**
	УКУПНО:	(..)**

Извор: Подаци Противне стране

Цијене у 2015. години за комерцијалне ТВ станице су одређене на основу динамичког СХР (ДСХР), који показује удио домаћих комерцијалних ТВ станица када се избаце остали канали који се не прате директно, у то улазе сви канали које „Audience Measurement“ не испоручује.

За јавне емитере је за буџет кориштен исти модел као за комерцијалне ТВ станице, али ради система функционирања јавних емитера, цијене истраживања су морале пратити тендерску документацију.

Преглед износа фактурисаних за плаћање у 2015. години за комерцијалне ТВ је станице приказан у табели:

Табела 3.

Ред бр.	Назив ТВ станице	ДСХР (%)	Годишња цијена без ПДВ-а (КМ)
1.	ТВ БН	(..)**	(..)**
2.	ТВ ОБН	(..)**	(..)**
3.	ТВ ПИНК БиХ	(..)**	(..)**
4.	ТВ П ПЛУС	(..)**	(..)**
5.	ТВ МРЕЖА	(..)**	(..)**
6.	ФАЦЕ ТВ	(..)**	(..)**
7.	БХРТ	(..)**	(..)**
8.	РТВФБИХ	(..)**	(..)**
9.	РТРС	(..)**	(..)**
	УКУПНО:	(..)**	(..)**

Извор: Подаци Противне стране

Преглед цијена за агенције у 2015. години је приказан у табели:

Табела 4.

Ред. бр.	Назив агенције	Мјесечна цијена (КМ)	Годишња цијена без ПДВ-а (КМ)
1.	Фабрика	(..)**	(..)**
2.	Direct Media	(..)**	(..)**
3.	New Moment*	(..)**	**(..)**
4.	Pro Media Group*	(..)**	***(..)**
5.	Unex	(..)**	(..)**
6.	Адванс	(..)**	(..)**
7.	СВ-РСА	(..)**	(..)**
8.	Универсал	(..)**	(..)**
9.	МИТА	(..)**	(..)**
10.	Aquarius	(..)**	(..)**
11.	Media Level*	(..)**	(..)**
12.	Via Media Reach	(..)**	(..)**
13.	Communis	(..)**	(..)**
	УКУПНО		(..)**

Извор: Подаци Противне стране

* Нова агенција ** Цијена за 1 мјесец *** Цијена за 8 мјесеца

Нови клијенти привредног субјекта „Audience Measurement“ у 2015. години су агенције „Media Левел“ (цијена (..)** КМ за 12 мјесеци), „Pro Media“ (цијена (..)** КМ за 8 мјесеци), те „New Moment“ (цијена (..)** КМ за један мјесец).

Поред наведеног, Противна страна доставља објашњење за различит тип уговора за РТВФБИХ, који оправдава чињеницом да јавна предузећа подлијежу обавези провођења поступка јавних набавки, те странке које се пријаве као добављач тих јавних набавки морају у потпуности испунити услове и усагласити се са документацијом која је предвиђена за јавну набавку.

Противна страна је доставила и уговоре који су закључени за 2016. годину, те је увидом у достављени уговор који је закључен са РТВФБИХ за 2016. годину утврђено да је уговорна форма различита од осталих уговора (у складу са проведеним преговарачким поступком без објаве обавјештења о набавци Услуге истраживања гледаности ТВ станица у БиХ методом пеоплеметра / мониторинг реклама на ТВ станицама број: ЈН-22/16), а уговорена цијена је (..)** КМ.

Противна страна поред напријед наведеног доставља образложење да је у 2016. години формиран цјеновник, те су агенције распоређене по цјеновнику гдје се узима у обзир варијабилни ЕК-ГРП, који систем цјеновника је преузет по моделу из сусједне Хрватске, те је извршена према наводима Противне стране фер и транспарентна расподјела, гдје ће се вршити ревизија ЕК ГРП и списак клијената на мјесечном нивоу.

То значи да ће се на мјесечном нивоу вршити преглед стања, те ако дође до значајних промјена, овај члан уговора који то регулише ће омогућити да агенције које нпр. изгубе клијента могу да наставе рад те ће привредни субјекат „Audience Measurement“ тој

агенцији фактурисати мање мјесечне износе, а друга агенција која је добила тог клијента ће имати веће мјесечне обавезе према Противној страни.

Противна страна је својим клијентима доставила Обавјештење о плаћању 25.12.2015. године којим их обавјештава да се договорена мјесечна цијена из 2015. године примјењује се у 2016. години све до потписа новог уговора, а не дуже од два календарска мјесеца (јануар и фебруар), а ако клијент не пристаје на понуђене услове, потребно је да јави до 10.01.2016. године, јер се у супротном понуда сматра прихваћеном.

Како Конкуренцијски савјет приликом достављања ове допуне није примио све тражене податке, актом број: 04-26-2-027- 96 -II/15 од 14.03.2016. године затражени су додатни подаци и информације од Противне стране и то: преглед износа наплаћене цијене и број ГРП – а за 2014. и 2015. годину појединачно, за све маркетиншке агенције са којима имате закључен уговор о мјерењу ТВ гледаности у наведеним годинама, власничку структуру привредног субјекта „NMAM MEDIA AUDIENCE MEASUREMENT LIMITED“, Василеос Константинуоу 9, Агиос Адреас, 1105 Никозија, Кипар, друге повезане привредне субјекте друштва „NMAM MEDIA AUDIENCE MEASUREMENT LIMITED“, који дјелују на тржишту Босне и Херцеговине, преглед ДСХР-а за телевизије ФАЦЕ ТВ, ВНРТ, ФТВ И РТРС за 2015. годину, цјеновник за ТВ станице за 2016. годину, преглед ГРП за све ТВ станице за 2016. годину.

Противна страна је поднеском заprimљеним под бројем: 04-26-2-027- 98-II/15 дана 17.03.2016. године дјелимично одговорила на захтјев Конкуренцијског савјета.

С обзиром на наведено, Конкуренцијски савјет је дана 24.03.2016. године Противној страни упутио акт број: 04-26-027-101-II/15 у којем се поново тражи достављање власничке структуре привредног субјекта „NMAM MEDIA AUDIENCE MEASUREMENT LIMITED“, подаци о повезаним привредним субјектима друштва „NMAM MEDIA AUDIENCE MEASUREMENT LIMITED“, како у Босни и Херцеговини тако и ван Босне и Херцеговине, те власничка структура истих.

Поред наведеног затражено је да Противна страна достави и овјерену фотокопију уговора између привредног субјекта „Audience Measurement“ и привредног субјекта „Nielsen“, са роком за доставу од три дана од дана пријема захтјева Конкуренцијског савјета.

У вези са наведеним, привредни субјект „Audience Measurement“ је дана 29.03.2016. године доставио поднесак примљен под бројем: 04-26-2-027-103-II/15, у којем наводи између осталог сљедеће:

- Да не посједује податке о власничкој структури привредног субјекта NMAM MEDIA AUDIENCE MEASUREMENT LIMITED“, те да је спреман да Конкуренцијским вијећу стави на располагање контакте одговорне особе наведеног друштва,
- Да привредни субјекат „Audience Measurement“ нема у власништву компаније у Босни и Херцеговини, нити изван Босне и Херцеговине,
- Да је Уговор о лиценци сачињен на енглеском језику и да не могу доставити исти у тако кратком року.

Увидом у напријед наведени поднесак, утврђено је да привредни субјекат „Audience Measurement“ није поступио по налогу Конкуренцијског савјета, те да до дана доношења овог рјешења није доставио извод из судског регистра за привредни субјекат „NMAM MEDIA AUDIENCE MEASUREMENT LIMITED“, податке о повезаним привредним

субјектима друштва „NMAM MEDIA AUDIENCE MEASUREMENT LIMITED“ и власничкој структури наведеног привредног субјекта.

5. Захтјев за доношење привременог закључка

Конкурентијски савјет је запримио Захтјев за доношење привременог закључка запримљен под бројем: 04-26-2-027-91-II/15 дана 02.03.2016. године и поновљени Захтјев за доношење привременог закључка примљен под бројем: 04-26-2-027-95-II/15 дана 11.03.2016. године, у којем Подносиоци захтјева наводе сљедеће:

- Да је разлог за обраћање ескалација односа између Противне стране и привредног субјекта „Direct Media“ као једног од Подносилаца захтјева и доношење несагледиве штете истом,
- Да је привредни субјекат „Direct Media“ окончао преговоре са Противном страном за 2016. годину и договорио све битне елементе уговора и дан пред почетак испоруке података о мјерењима односно почетка самог уговора добио обавјештење од Противне стране да договорени уговор неће бити потписан и да им подаци о мјерењима почевши од 01.03.2016. године неће бити испоручивани,
- Да је поступање Противне стране наводно проузроковано тиме што Противна страна није постигла договор о закључењу уговора за 2016. годину са агенцијама „Фабрика“ и „Публикис“ д.о.о. Сарајево, које немају никакве везе са привредним субјектом „Директ Медиа“ изузев што „Публикис“ закупљује медијски простор путем исте у Босни и Херцеговини и то што су агенције биле на листи клијената друштва „Direct Media“,
- Да оваквим поступањем Противна страна, очигледно самовољним интерпретирањем ко је легитимни, а ко није легитимни клијент друштва „Direct Media“ прекршила одредбе Закона, настојећи да одреди коме „Direct Media“ може, а коме не може пружати агенцијске услуге Медиа – планирања,
- Да овакво поступање директно онемогућује рад и наноси велику пословну штету привредном субјекту „Direct Media“, јер исти због оваквог поступања Противне стране није у могућности својим клијентима даље пружати услуге медијског планирања,
- Да све наведено доводи привредни субјекат „Direct Media“ у опасност од губитка клијената, па чак доводи у питање његов опстанак услед овакве ескалације односа са Противном страном,
- Да овакво директним наметањем трговинских услова којим се ограничава „Direct Media“ да конкурише на тржишту и којим се ограничава његово тржиште на штету његових клијената и купаца како тиме што се условљава његово потписивање уговора потписивањем истог од стране других агенција на тржишту јасно намеће Подносиоцу захтјева додатне обавезе које по својој природи и природи посла немају никакве везе с предметом постигнутог уговора и јасно указује на незаконите намјере Противне стране,
- Да је привредни субјекат „Фабрика“, услед цјеновног притиска од Противне стране одустао од даље куповине ТВ мјерења и угасио цијеле одјеле унутар свог друштва због повећаних трошкова мјерења и великог губитка клијената,

- Да други клијенти Противне стране нпр. друштво „Media Левел“ нема никаквих проблема да закључе уговор и добију податке о мјерењима, и не ограничавају се у било којем сегменту, а у околностима у којима се подаци продају и друштвима као што је „Sales House“ које није агенција и које уствари врши продају медијског простора за три ТВ куће док се привредном субјекту „Direct Media“ као агенцији која не може пословати без података и фактички служи као мост између својих клијената и ТВ кућа ти подаци ускраћују, што јасно указује да је намјера Противне стране да онемогући даље пословање агенције „Direct Media“,
- Да оваква самовоља и злоупотреба положаја у ситуацији апсолутне доминације Противне стране која једина привредном субјекту „Direct Media“ може пружити услугу мјерења јасно указује да упорним и синхронизованим активностима Противна страна настоји да истом онемогући даље пословање на релевантном тржишту,
- Да уколико Конкурентијски савјет не реагује без одлагања и не наложи Противној страни барем привремену испоруку података о мјерењима привредном субјекту „Direct Media“ до окончања поступка, овакво понашање Противне стране ће резултирати несагледивим посљедицама и немогућношћу даљег пословања,
- Да захтјева од Конкурентијског савјета, да у складу са одредбама Закона о управном поступку, донесе привремену закључак ради осигурања извршења обавезе и на тај начин спријечи несагледиву штету коју трпи привредни субјект „Direct Media“,
- Да ни до 11.03.2016. године када је Подносилац захтјева доставио поновљени Захтјев за доношење привременог закључка „Direct Media“ није добила уговор од Противне стране, упркос чињеници да су привредна друштва „Публисис“ и „Фабрика“ послали захтјеве Противној страни за достављање понуде у вези са закључивањем Уговора о достави података о мјерењима ТВ гледаности дана 04.03.2016. године.

Напријед наведени Захтјев за доношење привременог закључка, је достављен Противној страни актом број: 04-26-2-027-93-П/15 од 07.03.2016. године, па како се Противна страна није изјаснила у вези са наводима из Закључка, Конкурентијски савјет је актом број: 04-26-2-027- 96- П/15 од дана 14.03.2016. године, затражио хитно изјашњење Противне стране у року од 3 (три) дана.

Противна страна је одговор доставила дана 17.03.2016. године поднеском запримљеним дана 17.03.2016. године, у којем посебно наводи да је агенција „Direct Media“ у 2015. години грубо прекршила одредбе уговора, да није никада доставила у 2015. години списак клијената , те да никада није обавијестила Противну страну о томе да има сарадњу и партнерски однос са агенцијом „Публисис“, а нити је тражила писмено одобрење за уступање података другом правном лицу, а што је била дужна учинити.

Такођер, додају да су агенције „Публисис“ и „Фабрика“ добиле понуду уговора за 2016. годину у складу са цјеновником за 2016. годину који је понуђен свим клијентима, те да ће Противна страна одлуку о наставку сарадње са агенцијом „Direct Media“ донијети након утврђивања релевантних чињеница на заједничком састанку.

Конкурenciјски савјет је дана 28.03.2016. године под бројем: 04-26-2-027-102-II/15 запримио поднесак Подносиоца захтјева, у којем се између осталог наводи да агенција „Direct Media“ још увијек није добила уговор од Противне стране, упркос чињеници да су привредни субјекти „Публисис“ и „Фабрика“ испоштовали све услове и послали захтјева Противној страни за достављање понуде у вези са закључивањем Уговора о достави података о мјерењима ТВ гледаности.

Приликом доношења коначног рјешења Конкурenciјски савјет је узео у обзир наводе из Захтјева за доношење привременог закључка, одговора Противне стране, те цијенило понашање Противне стране након покретања поступка, а у вези са свим чињеницама и доказима који су изнесени и прикупљени у току поступка.

У вези са наведеним, имајући у виду кратак рок за доношење коначног рјешења који у овом предмету истиче дана 10.04.2016. године, да наведени институт “привременог закључка” не постоји у Закону и Закону о управном поступку, те да је противно разлозима ефикасности и економичности поступка да се о наведеном захтјеву одлучи појединачним закључком, Конкурenciјски савјет сматра наведени захтјев у цјелости неоснованим.

6. Процесни приговор

Противна страна је на усменој расправи која је одржана 03.03.2016. године на Записник уложила процесни приговор да Подносилац захтјева након првобитно поднесеног Захтјева за покретање поступка, те констатације Конкурenciјског савјета да захтјев није потпун, а који се требао допунити у року од осам дана, Захтјев није допунео, а имајући у виду да је одредбама члана 31. Закона прописана законска пресумпција повлачења приједлога у случају непоступања у року, осим када Конкурenciјски савјет на захтјев одобри додатни рок.

Конкурenciјски савјет је запримио Захтјев за покретање поступка дана 14.07.2015. године, који је испуњавао све обавезне елементе из члана 28. став (1) Закона, али исти није садржавао додатне информације и документацију из става (2) истог члана, и исти није био довољан за доношење Закључка о покретању поступка тј. за утврђивање постојања основане сумње да је привредни субјекат „Audience Measurement“ злоупотребио свој доминантан положај на релевантном тржишту мјерења ТВ гледаности у Босни и Херцеговини.

С тим у вези, Конкурenciјски савјет је утврдио да Захтјев није комплетан, у смислу члана 28. Закона, те је затражило допуну истог коју је Подносилац захтјева био дужан достави у року од 15 (петнаест) дана у смислу одредби члана 31. став (1) Закона (акт број: 04-26-2-027-1-II/15 од 05.08.2015. године).

Подносиоци захтјева су доставили допуну Захтјева поднеском запримљеним под бројем: 04-26-2-027-2 -II/15 дана 20.08.2015. године, а поднеском запримљеним под бројем: 04-26-2-027-3-III/15 од 07.09.2015. године су доставили и додатну документацију коју нису доставили раније из разлога које Конкурenciјски савјет цијени оправданим.

Како су Подносиоци захтјева испоштовали остављени рок од 15 дана за допуну Захтјева, Конкурenciјски савјет је Подносиоцима захтјева, издао Потврду о пријему комплетног и уредног Захтјева, у смислу члана 28. став (3) Закона, дана 08.09.2015. године актом број: 04-26-2-027-4-II/15.

У вези са наведеним, имајући у виду да је у интересу провођења надлежности Конкурентијскиг савјета да у првој фази поступка прикупи што више релевантних доказа и чињеница, те да се рокови које је Конкурентијски савјет оставио Подносиоцу захтјева, испоштовани, приговор се сматра у цјелости неоснован.

Захтјев за покретање поступка пред Конкурентијским савјетом у складу са чланом 27. став (3) Закона може поднијети свако правно или физичко лице које за то има правни или економски интерес, привредне коморе, удружења послодаваца и предузетника, удружења потрошача и органи извршне власти у Босни и Херцеговини.

У вези с приговором Противне стране да привредни субјекат „Хауат“ д.о.о. Сарајево никада није био, нити је у уговорном односу са привредним субјектом „Audience Measurement“, утврђено је да привредни субјекат „Хауат“ као дио Програма Плус (а од 2016. године и као уговорна страна) и ТВ станица чије се мјерење гледаности врши од стране привредног субјекта „Audience Measurement“ има интерес да учествује у предметном поступку, јер с једне страна суфинансира мјерења, а с друге стране у великој мјери овиси о квалитету тих мјерења, те се наведени приговор сматра у цјелости неоснован.

7. Прикупљање података од трећих лица

Током поступка ради утврђивања свих релевантних чињеница, у смислу одредби члана 35. став (1) тачка а) и ц) Закона , Конкурентијски савјет је прикупио податке и документацију и од трећих лица која нису странке у поступку.

Слиједом наведеног Конкурентијски савјет је актом број: 04-26-2-027-25-П/15 од 12.11.2015. године затражио податке од јавних сервиса и приватних телевизија, у вези са поступком за закључивање уговора са Противном страном и евентуалним проблемима приликом закључивања уговора.

Одговори телевизијских кућа су достављени у остављеном року.

Из наведених одговора се може закључити да се већина приватних локалних телевизија нису обраћале Противној страни, а оне које су се обраћале нису биле у могућности да закључе уговор са Противном страном из финансијских разлога, јер су понуђене цијене за услуге мјерења тв гледаности за њих биле превисоке.

С друге стране телевизијске куће које имају закључене уговоре нису имале примједби нити су указале на евентуалне проблеме при закључивању уговора.

Увидом у уговор који је доставила Федерална телевизија Конкурентијски савјет је утврдио да се исти разликује од осталих потписаних уговора, а што се посебно односи на форму и садржај уговора, те на висину цијене која је мања него код осталих телевизијских кућа, узимајући у обзир и друга два јавна емитера, који такође имају мање цијене од других телевизија.

8. Релевантно тржиште

У складу с чланом 3. Закона и чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта релевантно тржиште се одређује као тржиште одређених услуга који су предмет обављања дјелатности привредних субјекта на одређеном географском подручју.

Релевантно тржиште услуга обухвата све услуге које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјењивим, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Релевантно географско тржиште обухвата цјелокупну или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантне услуге под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Релевантно тржиште услуга предметног поступка је пружање услуга мјерења ТВ гледаности.

Релевантно географско тржиште предметног поступка је Босна и Херцеговина, будући да привредни субјекат „Audience Measurement“ против кога се води поступак дјелује на цијелој територији Босне и Херцеговине.

Слиједом наведеног, релевантно тржиште предметног поступка је пружање услуга на мјерења тв гледаности у Босни и Херцеговини.

9. Доминантан положај

Члан 9. став (2) Закона, прописује да се претпоставља, да један привредни субјекат има доминантан положај на тржишту роба и /или услуга, ако на релевантном тржишту Босне и Херцеговине има тржишни удио већи од 40,0%, а став (3) истог члана, прописује да се претпоставља да два или три привредна субјекта имају доминантан положај, уколико је њихов заједнички тржишни удио већи од 60,0%.

Члан 2. Одлуке о дефинисању категорије доминантног положаја даље разрађује појам доминантног положаја, те одређује да привредни субјекат на релевантном тржишту производа или услуга има доминантан положај, када се због своје тржишне снаге може понашати и дјеловати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, и на тај начин ограничава или спрјечава ефикасну конкуренцију.

Европска комисија у свом акту „Упутство о проведеним приоритетима Комисије у примјени члана 82. Уговора о ЕЗ-у на поступање привредних друштава у доминантном положају“ која за последицу могу имати злоупотребу у смислу искључивања конкурената са тржишта, цијени да у сваком конкретном случају треба сагледати услове уласка на тржиште и могућност ширења на тржишту.

Конкуренцијски савјет је утврдио да је пракса земаља у окружењу, да на релевантном тржишту мјерења ТВ гледаности, постоји једна компанија која врши мјерење, о чему су се сложиле обје стране у поступку.

У конкретном случају купци услугу мјерења ТВ гледаности могу купити само од Противне стране, те је иста незаобилазан партнер за цјелокупне потребе релевантног тржишта тј. купци услуге мјерења ТВ гледаности немају алтернативу у односу на привредни субјекат „Audience Measurement“.

Како је уобичајено да с једне стране најчешће постоји један добављач услуге мјерења ТВ гледаности на територији једне државе, тако је с друге стране ограничен број купаца такве услуге, односно купци су углавном фиксна категорија, те је тржиште статично у дужем временском периоду и мијења се незнатно или се уопште не мијења, те нема промјена у количини размјене услуга, са чим се слажу и стране у поступку.

Самим тим шанса за ширење тржишта повећањем броја купаца или проналаском других купаца не постоји, а што није случај на највећем броју тржишта других неспецифичних роба и услуга.

Такођер, треба имати у виду трошкове уласка на тржиште који нису мали (набавка уређаја, лиценци, верификовање итд.), те да је тржиште мало у обиму, па не постоји велики интерес за улазак конкурената на релевантно тржиште.

Због специфичности релевантног тржишта не постоји велика вјероватноћа да би неки привредни субјекат лако могао да уђе на релевантно тржиште и то из разлога с једне стране административних баријера (потребних дозвола Института за мјеритељство, верификовања уређаја од стране лабораторије привредног субјекта „Audience Measurement“), те непостојања могућности већег проширења на страни самих купаца услуге мјерења ТВ гледаности, који су стабилна категорија.

Противна страна за услугу мјерења ТВ гледаности тренутно има 20 клијената (маркетиншке агенције и телевизијске станице), те не постоји тенденција повећања броја купаца, па самим тим тренутно не постоји нити заинтересованост за улазак новог привредног субјекта који би се бавио пружањем услуге мјерења ТВ гледаности на територији Босне и Херцеговине.

Клијенти који користе услуге мјерења ТВ гледаности, према наводима Противне стране са усмене расправе, покривају 80,0% до 90,0% укупног реалног тржишта, како оглашивача тако и гледалаштва.

Због чињенице да је привредни субјекат „Audience Measurement“ од стране Института за мјеритељство, тренутно једина овлаштена лабораторија за верификацију уређаја за мјерења ТВ гледаности (пеоплеметара) у Босни и Херцеговини, те да је сама верификовала своје уређаје, без обзира на чињеницу да лабораторија мора бити неутрална у односу на Противну страну, постоји могућа опасност да Противна страна искључи потенцијалне конкуренте надавањем верификације уређаја за мјерење.

У складу са напријед наведеним, Конкуренијски савјет је утврдио да је привредни субјекат „Audience Measurement“ једини привредни субјекат који пружа услугу мјерења ТВ гледаности у Босни и Херцеговини и као такав у складу са чланом 9. Закона има тржишни удио од 100% на релевантном тржишту мјерења ТВ гледаности.

10. Утврђивање чињеничног стања

Конкурenciјски савјет је у поступку злоупотребе доминантног положаја из члана 10. Закона, на неоспоран начин утврдио слиједеће чињенице:

- Да су Подносиоци захтјева медији, односно ТВ станице и маркетиншке агенције које се баве пружањем услуга закупа маркетиншког простора на електронским медијима, односно телевизија које свој програм емитурају на територији Босне и Херцеговине,
- Да је Противна страна једини привредни субјекат који пружа услугу мјерења ТВ гледаности у Босни и Херцеговини и као такво у складу са чланом 9. Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон) има тржишни удио од 100% на релевантном тржишту мјерења гледаности ТВ програма,
- Да је Противна страна именована од стране Института за мјеритељство Босне и Херцеговине, као једина лабораторија овлаштена за испитивање и верификацију мјерила, у конкретном случају, пеоплеметара,
- Да су дана 26.12.2014. године Подносиоци захтјева примили понуду за закључивање уговора о пружању услуга мјерења гледаности ТВ за 2015. годину, те су обавијештени да ће у случају непотписивања уговора престати испоручивати како дневне резултате мјерења од 01.01.2015. године, тако и оне који се односе на претходни период односно за 2014. годину тзв. историјске податке,
- Да је чланом 6. став (3) Уговора за 2014. годину предвиђено да *„лиценца за кориштење програмске опреме Арианна Про вриједи за вријеме трајања овог уговора. У случају непродужења и истека овог уговора Клијент нема приступ подацима из периода важења овог уговора“* (историјски подаци),
- Да Подносиоци захтјева и данас имају приступ историјским подацима о мјерењу ТВ гледаности које је прикупљао и мјерио привредни субјекат „Maresco Index“ д.о.о. Сарајево, који је вршио мјерење гледаности у 2010, 2011. и 2012. години,
- Да су историјски подаци о мјерењу ТВ гледаности неопходан алат за рад маркетиншких агенција и телевизија, јер се на основу ових података врше између осталог планирања за наредну годину,
- Да је за Подносиоце захтјева и друге клијенте немогуће унапријед знати који ће им подаци требати у будућности из базе података Противне стране, те самим тим не могу унапријед правити своје базе података, како бих их могли касније по потреби користити,
- Да је привредни субјекат „Audience Measurement“ у 2016. години омогућио приступ историјским подацима клијентима,
- Да је Противна страна свим својим клијентима запријетила да ће привредни субјекат „Nielsen“ обавијестити клијенте Подносиоца захтјева који од њих користе, а који не користе податке Противне стране, али да ту пријетњу није провела,
- Да су дневни извјештаји о гледаности телевизијских програма (тзв. ТАМ Дата базе) за одређене телевизијске канале основно средство за рад како телевизија тако и агенција које

се баве пружањем услуга закупа маркетиншког простора и без истих не могу пружати своје услуге,

- Да су уговори које Противна страна закључује са клијентима типски уговори, осим уговора са РТВФБиХ,
- Да се чланом 1. уговора о мјерењу ТВ гледаности у 2014. и 2015. години привредни субјекат „Audience Measurement“ обавезује истражити и мјерити гледаности и емитирање телевизијских програма, те обавјештавати Клијента (телевизије и агенције) о резултатима истраживања и мјерења и испоручивати Клијенту податке за вријеме трајања уговора, под условима и на начин одређен уговором,
- Да се привредни субјекат у складу са чланом 2. Уговора обавезује Клијенту пружати услугу истраживања и мјерења гледаности, те Клијенту испоручивати сљедеће податке:
 - Податке о гледаности телевизијских програма (скраћено ТАМ Дата Басе) за телевизијске канале: ФТВ, РИНК ВН, РТРС, ОБН, БН ТВ, ХАУАТ ТВ, ВНТ1, АТВ, ТВ1, АЛ ЈАЗЕЕРА БАЛКАНС, ФАЦЕ ТВ, ПРОГРАМ ПЛУС, ТВ1 МРЕЖА, ТВСА, ТВ АЛФА, РТВ УСК, РТВ ХИТ, ТВ ТК, РТВ ЗЕНИЦА, ТВ КЗ, као и за друге ТВ канале за које ће се подаци груперати и заједнички обиљежавати као „Other Full“,
 - Податке о емитованим програмима и прекидима емисија (скраћено Програмс & Бреакс Дата Басе) за телевизијске канале: ФТВ, РИНК ВН, РТРС, ОБН, БН ТВ, ХАУАТ ТВ, ВНТ1, АТВ, ТВ1, АЛ ЈАЗЕЕРА БАЛКАНС, ФАЦЕ ТВ, ПРОГРАМ ПЛУС, ТВ1 МРЕЖА,
 - Податке о емитованим пропагандним порукама (скраћено Спот Дата Басе) за телевизијске канале: ФТВ, РИНК ВН, РТРС, ОБН, БН ТВ, ХАУАТ ТВ, ВНТ1, АТВ, ТВ1, АЛ ЈАЗЕЕРА БАЛКАНС, ФАЦЕ ТВ, ПРОГРАМ ПЛУС, ТВ1 МРЕЖА.
- Да је чланом 3. Уговора за 2014., 2015. и 2016. годину утврђено ограничење садржаја услуга и података, те је наведено сљедеће: *„Клијент је упознат и пристаје, да уколико било који од корисника услуга „Audience Measurement“, укључиво и телевизијски канал из претходног члана, из било којег разлога престане бити у уговорном односу са „Audience Measurement“, односно уколико не буде благовремено измиривао доспјеле обавезе за извршене услуге према „Audience Measurement“ или добијене податке буде користио супротно одредбама уговора, „Audience Measurement“ ће прикупљене податке који се односе на тог корисника услуге / телевизијски канал, искључити из укупног прегледа података (ТАМ Дата Басе, Програмс & Бреакс Дата Басе и Спот Дата Басе),*
- Да напријед наведени садржај није саставни дио уговора са РТВФБИХ нити у 2014., 2015. нити 2016. години,
- Да се уговор РТВФБИХ по садржају разликује до осталих типских уговора које је Противна страна закључила са другим телевизија и агенцијама, укључујући и преостала два јавна емитера ВНРТ,
- Да је чланом 4. став (1) Уговора о набавци услуга истраживања ТВ станица у Босни и Херцеговини методом пеоплеметра / мониторинг реклама на тв станицама / за потребе РТВФБиХ утврђено да наручилац (РТВФБИХ) задржава право да испоручује извјештаје трећим лицима без претходне консултације са Истраживачем (Противна страна) и без било какве компензације,

- Да је у вези са наведеном одредбом накнадно дана 21.05.2014. године дата Изјава – Појашњење уговорних одредби, којом се у вези са одредбама ачлана (4) став (1) уговора појашњава да ће РТВФБиХ извјештаје користити искључиво за властите потребе поштујући добре пословне обичаје,
- Да је у типским уговорима са другим клијентима, што није случај са уговорима са РТВФБиХ тачније у члану 11. став (2) уговора, одређено да су сви подаци и програмски алати које Клијент добије на кориштење од привредног субјекта „Audience Measurement“ власништво Противне стране,
- Да су се цијене у 2014. години договарале и уговарале са клијентима, односно није постојао никакав критеријум нити цјеновник, тј. Цијене су одређене су фиксно за ТВ станице и за агенције, а за јавне емитере цијена је одређена према буџету емitera,
- Да је цијена у 2014. години формирана на начин да су све ТВ станице плаћале (..)** КМ без ПДВ-а - Табела 1. ((..)** КМ са ПДВ-ом),
- Да су јавни емитери у 2014. години плаћали мање у односу на друге телевизије и то РТВФБиХ износ од (..)** КМ без ПДВ-а, РТРС (..)** КМ без ПДВ-а, а ВНРТ износ од (..)** КМ без ПДВ-а на годишњем нивоу,
- Да је дио агенција плаћао (..)** КМ без ПДВ-а тј. (..)** КМ са ПДВ-ом, а двије или три агенције су плаћале знатно мањи износ из разлога, што према наводима Противне стране нису могле поднијети ту цјеновну тежину (Табела 2.),
- Да Противна страна ниже цијене за јавне емитере оправдава чињеницом, да јавни емитери подлијежу јавним набавкама и имају свој буџет, тачно одређују средства за јавне набавке и да се Противна страна морала уклопити у те цијене, а ниже цијене агенцијама из разлога што агенције „нису могли да поднесу цјеновну тежину“, односно нису могле да плате цијену од (..)** КМ са ПДВ-ом,
- Да у односу на све остале клијенте јавни емитери имају посебне услове и ниже цијене, док привредни субјекат РТВФБиХ поред ниже цијене има и потпуно другачију форму уговора, у односу на све остале Клијенте
- Да у члану 10. став (2) стоји да клијент није власник података које испоручује Противна страна.

11. Оцјена доказа

Након сагледавања свих релевантних чињеница и доказа странака у поступку, појединачно и заједно, те на основу изведених доказа Конкуренцијски савјет је утврдио да:

Члан 10. став (2) тачке а), ц), и д) Закона прописује да је забрањена злоупотреба доминантног положаја и то а) директним или индиректним наметањем нелојалних куповних и продајних цијена или других трговинских услова којима се ограничава конкуренција; ц) примјеном различитих услова за исту или сличну врсту послова с осталим странама, чиме их доводе у неравноправан и неповољан конкурентски положај; д) закључивањем споразума којима се условљава да друга странка прихвати додатне обавезе

које по својој нарави или према трговинском обичају немају везе с предметом таквог споразума.

Привредни субјекат „Audience Measurement“ је именована лабораторија за еталонску опрему, Polluh Server Power Edge, P710 Dell, ТВ. Бр. 216Д5Ј (Рјешење Института за мјеритељство БиХ број: 06-46-6-123ЈЛ-7/13), а лабораторија ради искључиво и само под руководством водитеља лабораторије, одвојено од било каквог утицаја менаџмента привредног субјекта „Audience Measurement“,

Након анализе релевантног тржишта, Конкуренцијски савјет је утврдио да привредни субјекат „Audience Measurement“ има 100% тржишног удјела на релевантном тржишту, јер је тренутно једини привредни субјекат који има дозволу да се бави мјерењем ТВ гледаности на територији Босне и Херцеговине.

Да привредни субјекат „Audience Measurement“ у 2014. години и 2015. години није имао дефинисан Цјеновник за пружање услуга мјерења ТВ гледаности за своје клијенте, док је 2016. години имао дјелимично формиран Цјеновник, који се односио само на цијене за маркетиншке агенције, док је за комерцијалне телевизије постојао метод калкулације, а јавним емитерима су се прилагођавали на основу њиховог буџета .

Да су се уговори о мјерењу ТВ гледаности који су закључени од стране привредног субјекта „Audience Measurement“ са клијентима у 2014. и 2015. години, закључивали произвољно без јасно утврђеног критеријума и Цјеновника, односно цијене за исту врсту услуге коју је пружао привредни субјекат „Audience Measurement“ разликовале су се и између појединих агенција, телевизија и јавних емитера, те се и сам тип уговора разликовао за поједине клијенте.

Конкуренцијски савјет је увидом у текст уговора о мјерењу ТВ гледаности који су закључени од стране привредног субјекта „Audience Measurement“ са клијентима у 2014. и 2015. години, утврдио да је Противна страна појединим телевизијама и агенцијама давала и одређене попусте у односу на друге клијенте, за исту врсту услуге, без јасно утврђеног критеријума.

Односно, Конкуренцијски савјет је након проведеног поступка утврдио да је привредни субјекат „Audience Measurement“ у 2014. години без јасно утврђеног критеријума и цјеновника, одредио да све телевизије треба да плате једнаке износе од (..)** КМ без ПДВ-а, али је и поред наведеног, Подносилац захтјева давао одређене попусте односно ниже цијене појединим телевизијама, односно јавним емитерима (РТВФБиХ, ВНТВ и РТРС) у односу на друге телевизије, (Табела 1 и Табела 3), те су РТВФБиХ и РТРС имале годишњи износ који треба да плате у износу од (..)** КМ, што је мање за (..)** %, а ВНРТ годишњи износ од (..)** КМ што је мање за (..)** % у односу на остале телевизије на релевантном тржишту.

Иако се Противна страна, на горе наведено, правдала чињеницом да се морала уклапати у буџет јавних емитера у који учествују у поступку јавних набавки, Конкуренцијски савјет је утврдио да је наведеним, Противна страна, доказала да је за исту или сличну врсту услуге, односно посла, наплаћивала различите цијене, чиме је остале учеснике на релевантном тржишту довела у неравноправан конкурентски положај.

Конкуренцијски савјет је утврдио да се тренд давања попушта и различитих критеријума за обрачун цијена за јавне емитере и учеснике на релевантном тржишту наставио и у 2015. и 2016. години.

Поред наведеног, Конкуренцијски савјет је утврдио, да је Противна страна је у 2014. години, навела да су износи, односно цијене које су агенције требале да плате биле утврђени у фиксном износу, међутим у односу на наведено, Конкуренцијски савјет је утврдио да се Противна страна, није придржавала истог, на начина да је појединим агенцијама у уговору давала попусте у односу на друге клијенте, односно поједине агенције нису плаћале утврђени фиксни износ, и то агенција „Публицис“ имала је попуст од (..)** %, а агенције „Акуариус“, „Мита“ и „Адванс“ попуст од (..)** % (Табела 2.), без јасно утврђеног критеријума, чиме је остале учеснике на релевантном тржишту довела у неравноправан конкурентски положај.

Конкуренцијски савјет није цијенио оправданим наводе Противне стране, да су горе наведеним агенцијама давале попусте, из разлога што исте, нису могле поднијети цјеновну тежину, имајући у виду чињеницу да Противна страна није знала да образложи на основу чега је овај критеријум „цјеновне тежине“ утврђен с једне стране и да се радио о агенцијама које су дио истог релевантног тржишта.

Такође, Конкуренцијски савјет је утврдио да је привредни субјекат „Audience Measurement“ у 2015. години увећао фиксно за (..)** % цијене за све агенције, образлажући да је до повећања дошло из разлога што је повећана цијена лиценце од стране привредног субјекта Nielsen, а наведено повећање цијене се односило само на цијене за агенције, али не на цијене за телевизије и јавне емитере. Наиме, телевизије су имале 4 модела за формирање цијена, док су јавни емитери склапали уговоре у оквиру свог предложеног буџета.

На основу наведеног Конкуренцијски савјет је утврдио да је привредни субјекат „Audience Measurement“ оваквим поступањем примијенио различите услове тј. различите цијене за исту врсту услуге односно послова у односу на остале клијенте и учеснике на релевантном тржишту, те је Подносиоце захтјева и друге клијенте довео у неравноправан и неповољан конкурентски положај.

Имајући у виду наведено, Конкуренцијски савјет је одлучио као у тачки 1. диспозитива Рјешења.

Конкуренцијски савјет је утврдио, да је чланом 3. типских уговора о мјерењу ТВ гледаности одређено да ће привредни субјекат „Audience Measurement“ у случају да клијент (телевизија) не буде измиривао обавезе за извршене услуге према „Audience Measurement“ или добијене податке буде користио супротно одредбама уговора, прикупљене податке који се односе на тог корисника услуга / телевизијски канал, искључити из укупног прегледа података (TAM Data BAsE, Programs & Breaks Data Base i Spod Data BAsE).

Наведено значи, да ће уговорна страна бити ускраћена за податке које је платила, из разлога неплаћања и неиспуњавања уговорних обавеза од неке треће стране са којом нема везе.

На тај начин клијент је ускраћен за дневне извјештаје о гледаности телевизијских програма (тзв. TAM Data BAsE) за одређене телевизијске канале који не плаћају Противној страни, а

што значи да су ускраћени за основно средство за рад како телевизија тако и агенција које се баве пружањем услуга закупа маркетиншког простора и без истих не могу пружати своје услуге.

Противна страна покушава да образложи да је наведени члан дио типског уговора о мјерењу тв гледаности, због чињенице да би клијент који би наставио добијати податке од телевизије која не испуњава уговорне обавезе, те податке могао злоупотријебити и без знања доставити тој телевизији.

Конкурентијски савјет то не може узети као оправдан разлог, јер је очито из члана 2. уговора да би том логиком постојала опасност и да било која телевизија која нема закључен уговор са Противном страном, податке неовлаштено добије од клијента уговорне стране.

Поред наведеног, Конкурентијски савјет је увидом у уговоре које Противна страна има са РТВФБиХ у 2014., 2015. и 2016. години, утврдио да су по садржају различити од типских уговора са осталим клијентима Противне стране, те да ови уговори не садрже напријед наведено ограничење.

Надаље, Конкурентијски савјет је закључио да су резултати мјерења незамјењив алат у процесу остварења прихода од маркетинга што признаје и сама Противна страна у свом Одговору на Захтјев и Закључак.

Наведеним поступањем, односно, наметањем услова у типском уговору, који сеprotиве свим правилима уговорног права, да се за плаћену цијену испоручи уговорена услуга, привредни субјекат „Audience Measurement“ је злоупотријебио свој доминантни положај на релевантном тржишту.

Поред наведеног, утврђено је да је Противна страна условљава Подносиоце захтјева и друге клијенте да уколико не потпишу нови уговор за 2015. годину да неће имати приступ историјским подацима које су платили и користили у току претходне године.

Иако Противна страна тврди да Подносиоци захтјева могу у току године у којој имају закључен уговор да праве сами своје базе података, нема спора око чињенице да планирања и анализе за поједине циљне групе у медијским кампањама за рекламирање одређеног производа Подносиоци захтјева и други клијенти Противне стране раде само везано за конкретан упит, везано за конкретне категорије гледалаца и за конкретан временски период, те када би знали за коју врсту услуге / производа и за коју циљну групу треба да раде планирање и анализу онда би и могли вадити такве табеле у excel formatии даље само у периоду важења уговора са Противном страном.

Подносиоци захтјева и дан данас могу уредно приступити подацима о мјерењима из нпр. 2008., 2009., 2010., 2011., 2012. и 2013. године, иако њихови уговори са претходником Противне стране више нису на снази.

Чињеница да је Противна страна у својим типским уговорима навела да су подаци власништво Противне стране, је логична у смислу да Противна страна својим клијентима продаје оно што је у њеном власништву.

Конкурентијски савјет је закључио да се оваквим одредбама ускраћује право на кориштење услуге онеме који је исту већ платио у претходној години.

Овдје треба имати у виду да је Противна страна у 2016. години обезбиједила приступ историјским подацима свим клијентима, јер је обезбиједила за то техничке услове које раније није имала.

На овај начин, Противна страна је условљава своје клијенте, осим РТВФБиХ, да прихвате додатне обавезе које по својој природи или према трговачком обичају немају везе са предметом таквог споразума.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 2. диспозитива Рјешења.

Конкурenciјски савјет у циљу отклањања негативних посљедица злоупотребе доминантног положаја Противне стране забрањује привредном субјекту „Audience Measurement“ свако будуће поступање утврђено у тачкама 1.и 2. диспозитива предметног Рјешења, као и свако друго поступање на релевантном тржишту које би привредне субјекте или физичка лица, довело у неравноправан положај на релевантном тржишту у смислу члана 11. став (1) тачка б) Закона.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 3. и 4. диспозитива Рјешења.

Подносилац захтјева на коме је терет доказивања у складу са чланом 36. Закона , није успио доказати да је Противна страна својим клијентима наметала нелојалне цијене или неке друге трговачке услове којима се ограничава конкурenciја у смислу члана 10. став (2) тачка а) Закона.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 9. диспозитива Рјешења.

12. Новчана казна

У смислу члана 48. став (1) тачка б) Закона, новчаном казном у износу највише до 10,0% вриједности укупног годишњег прихода привредног субјекта, из године која је претходила години у којој је наступила повреда закона, казнит ће се привредни субјекат, ако злоупотреби владајући положај на начин прописан одредбама члана 10. овог Закона.

Конкурenciјски савјет је на основу финансијских извјештаја које је доставила Противна страна (поднесак број: 04-26-2-027-88-П/15 од 19.02.2016. године) утврдио да је привредни субјекат „Audience Measurement“ у 2014. години остварио укупни приход од (..)** КМ.

Полазећи од неоспорно утврђене чињенице да је Противна страна злоупотребила доминантни положај у смислу члана 10. став (1) тачке ц) и д) Закона, Конкурenciјски савјет је привредном субјекту „Audience Measurement“ изрекао новчану казну у износу од 30.000,00 КМ (тридесетхиљадаконвертибилнихмарака) КМ, што представља (..)** % од укупног прихода привредног субјекта „Audience Measurement“ у 2014. години.

Конкурenciјски савјет је приликом одређивања висине новчане казне узео у обзир намјеру те дужину трајања повреде Закона, као и посљедице које је иста имала на тржишну конкурenciју, у смислу члана 52. Закона.

Слиједом наведеног, Конкуренцијски савјет је одлучио као у тачкама 5. и 7. диспозитива.

У складу са чланом 49. став (1) тачка а) Закона, Конкуренцијски савјет може изрећи привредним субјектима новчане казне које не прелазе 1,0% (један) укупног прихода привредног субјекта у претходној години пословања, ако не поступи по захтјеву у смислу члана 33. и 35. Закона, достављајући нетачне или погрешне информације или не осигурају потребне информације у оквиру датог рока.

У складу са ставом (2) истог члана Закона, Конкуренцијски савјет може изрећи и одговорним лицима привредних субјеката из става (1) овог члана новчане казне у износу од 5.000,00 КМ до 15.000,00 КМ:

Наиме, Конкуренцијски савјет се у више наврата обраћао привредном субјекту „Audience Measurement“ да достави извод из судског регистра за привредни субјекат „NMAM MEDIA AUDIENCE MEASUREMENT LIMITED“ који је 100,0% власник Противне стране и податке о власничкој структури наведеног привредног субјекта и то актом број: 04-26-2-027-87-II/15 дана 10.02.20016. године, на другој усменој расправи која је одржана дана 03.03.2016. године (Записник са друге усмене расправе број: 04-26-2-027-92-II/15, те актом број: 04-26-027-101-II/15 дана 24.03.2016. године којим је поред наведеног од Противне стране затражено да достави и оригинал или овјерену фотокопију уговора који противна страна има са привредним субјектом „Nielsen“ .

С обзиром да Противна страна до дана доношења овог рјешења није поступила по захтјеву Конкуренцијскиг савјета у смислу члана 35. Закона односно у оквиру датих рокова није доставила тражене податке, Конкуренцијски савјет је у складу са чланом 49. став (2) Закона изрекао новчану казну у износу од 5.000,00 КМ (петхиљадаконвертибилнихмарака) директору Дамиру Авдићу, као одговорном лицу привредног субјекта „Audience Measurement“.

Слиједом наведеног, Конкуренцијски савјет је одлучио као у тачкама 6. и 7. диспозитива.

У случају да се изречена новчана казна не уплати у утврђеном року, иста ће се наплатити присилним путем, у смислу члана 47. Закона, уз обрачунавање затезне камате за вријеме прекорачења рока, према важећим прописима Босне и Херцеговине.

13. Трошкови поступка

Чланом 105. став (1) Закона о управном поступку је прописано да у правилу свака странка сноси своје трошкове поступка (који укључују и трошкове за правно заступање), а чланом 105. став (2) истог Закона је прописано да када у поступку учествују двије или више страна са супротним интересима, страна која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су настали у поступку.

Према одредби члана 105. став (3) Закона о управном поступку трошкови за правно заступање надокнађују се само у случајевима кад је такво заступање било нужно и оправдано.

Подносиоци захтјева су дана 23.03.2016. године путем овлаштеног пуномоћника доставили трошковник поднеском за примљеним под бројем: 04-26-2-027-100-II/15, у којем су наведени трошкови у укупном износу од 18.076,50 КМ.

Конкурентијски савјет је утврдио да предметни трошковник није сачињен у складу са стварним трошковима поступка, нити је у складу са прописом који регулише висину адвокатских трошкова заступања, јер адвокатски трошкови заступања Подносиоца захтјева нису утврђени у складу са чланом 18. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине ФБиХ“, бр. 22/04 и 24/04) који прописује висину адвокатских трошкова у управном поступку.

Поднеске, које Подносилац захтјева навео у свом трошковнику, а који су самоиницијативно поднесени и поднеске којима је вршена допуна Захтјева, а који представљају саставни дио Захтјева, радњу којом се врши увид у спис, поднесак којим се подноси захтјев за доношење привременог закључка Конкурентијски савјет није прихватио као оправдане трошкове поступка.

Конкурентијски савјет је утврдио да Подносиоци захтјева имају право на накнаду трошкова за административну таксу на Захтјев у износу од 1.000,00 КМ, а у складу са чланом 18. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Федерације Босне и Херцеговине има право на накнаду трошкова за припрему Захтјева за покретање поступка у износу од 240,00 КМ са ПДВ-ом, допуну Захтјева за покретање поступка од 20.08.2015. године у износу од 240,00 КМ са ПДВ-ом, допуну Захтјева за покретање поступка од 07.09.2015. године у износу од 240,00 КМ са ПДВ-ом, припрему поднеска – изјашњења на одговор Противне стране од 23.10.2015. године у износу од 240,00 КМ са ПДВ-ом, прву и другу усмену расправу у износу од по 240,00 КМ са ПДВ-ом тј. укупно 480,00 КМ са ПДВ-ом, припрема поднеска – изјашњења на одговор Противне стране од 22.02.106. године у износу од 240,00 КМ са ПДВ-ом, што је укупно износ од 2.965,60 КМ.

До дана доношења овог рјешења Противна страна није поднијела захтјев за накнаду трошкова.

У складу са чланом 108. Закона о управном поступку је утврђено да ће орган који доноси рјешење, у рјешењу којим се поступак завршава, одредити ко сноси трошкове поступка, њихов износ и коме се и у ком року имају исплатити.

Имајући у виду све наведено, као и чињеницу да је поступак окончан на штету привредног субјекта „Audience Measurement“, Конкурентијски савјет је одлучио као у тачки 8. диспозитива овог Рјешења.

14. Административна такса

Подносиоци захтјева на ово Рјешење, у складу са одредбом члана 2. став (1) тарифни број 107. Тачка ф) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкурентијским савјетом („Службени гласник БиХ“, бр. 30/06 и 18/11) су дужни платити административну таксу у износу од 1.500,00 КМ у корист Буџета институција Босне и Херцеговине.

15. Поука о правном лијеку

Против овог Рјешења није допуштена жалба.

Незадовољна странка може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог Рјешења.

Предсједница

мр. Аријана Регода - Дражић